HALKIN SESİ 120

2 AĞUSTOS 1977
250 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

"MC SOVYETLER'LE SİYASİ BELGE İMZALAMAK İÇİN HAREKETE GEÇTİ"

—BASIN—

MAO ZEDUNG'UN ÜÇ DÜNYA TEORİSİNİN BİR ÖZETİ

MUŞ

Varto'da jandarma evleri basıyor

Son günlerde, Doğu'da halk üzerindeki komando baskısı artmaktadır. Bu baskı ve zulmü gören devrimciler ve halk durumu şiddetle protesto etmektedirler.

Devrimcilerin evlerine baskınlar yapılıyor, kitaplar toplanıyor. Kitap bulundurmayı suç olarak gösteriyorlar. Böylece siyasi fikir özgürlüğünü tamamen ortadan kaldırabileceklerini sanıyorlar. Bir yandan da demokratik kitle örgütlerini kapatmaya çalışıyorlar. Demokratik kitle örgütlerinin üyelerine karşı insan avına çıkmışlardır. Erzurum'un Hınıs ilçesinde tutuklananlar, Muş' un Varto ilçesinin Taşçı köyünde yapılan baskınlar bu olayların birer parçasıdır.

Alevi-Sünni Bir Olsun, Faşistler Kahrolsun!

Doğuda Komando Zulmü ne Son!

Bir Grup Devrimci

MARAŞ

Çardak nahiyesi halkı sıkıyönetim altında

Çardak'ta gece 23.00'den sonra sokağa çıkma yasağı konmuştur. Bu yasaklara uymayanlar ağır baskı ve işkenceye hedef olmakta, karakola çekilip dövülmektedir.

Bütün bu uygulamalar Türkeşçi bir jandarma komutanının keyfi emirlerine göre yapılmaktadır. Biz zulme boyun eğmeyen bir halkın evlatları olarak yapılanları protesto ediyoruz.

Proleter Devrimciler

ANKARA

Aktepeli devrimcilerin bildirisi

Ülkü Ocakları mahallemize yaptıkları saldırılarını arttırdılar. Bu saldırı ve zorbalıklarının esas destekçisi faşist MC'dir. Polis, bütün bu olaylar karşısında bizleri tutukluyor, bizlere işkence ediyor, bizlere baskı yapıyor.

"Mahallemize yapılan saldırıların son bir ay içinde sadece birkaçı şöyledir:

- 20 Haziran günü bir arkadaşımız gece yarısı pusuya düşürülerek yaralandı.

- Bu olaydan iki gün sonra Pazar durağındaki bir bloka dinamit atıldı.

- 15 gün kadar önce başlarında Savaş Çalışkan ve Hayrullah Çalık'ın bulunduğu bir grup Ülkü Ocaklı faşist devrimcilere saldırdı ve bir askeri öğrenciyi ağır şekilde yaraladılar. Polis ise katilleri götüreceği yerde üç devrimci arkadaşımızı şahit diye götürerek günlerce işkence yaptı. Bir devrimci ise hâlâ tutuklu bulunmaktadır.

- Ayrıca bir şoförün arabasına dinamit attılar.

Artık bu eli kanlı zorbalara dur demenin zamanı geldi. Bu bir avuç başıbozuğa boyun mu eğeceğiz? Saldırganların karşısında elbette ki susmayacağız. Onlara karşı canımızı ve malımızı ancak bizim birliğimiz ve mücadelemiz koruyabilir.

Analar, babalar, bacılar, kardeşler,

Bir avuç eli kanlı faşist bizlere yöneltti̇ği saldırılar karşısında susmaya - lım. Birleşelim. Mücadele edelim. Aktepe'de Ülkü Ocaklarını istemiyoruz."

Aktepeli Devrimciler

DİYARBAKIR

"Halkın Sesi bulundurduğum için polis üç gün gözaltında tuttu"

Ben Elazığ'da Halkın Sesi'nin dağıtımını yapıyorum. 16 Temmuz 1977 tarihinde dergi iadeleriyle birlikte Diyarbakır'a geldim. Sabah emanete gittiğimde beni bekleyen polislerle karşılaştım, polisler beni Yenişehir karakoluna götürdüler. Bu arada polisin kanunsuz bir şekilde dergilere el koyduğunu öğrendim.

Pazar gecesi Yenişehir karakolunda tutulduktan sonra, ertesi günü Emniyet Müdürlüğüne götürüldüm. 1. Şubede Ali Can ve soyadını hatırlayamadığım Mehmet i - simli polisler tarafından tokat ve palaskayla dövüldüm. Polisler bana "hangi hücreye bağlısın, sizin önderiniz kim?" gibi anlamsız sorular sorarak dayağa devam ettiler. Gözaltına alındığımın üçüncü günü, savcılık ifademin alınmasına dahi lüzum görmeden beni serbest bıraktı.

Beni keyfi bir şekilde üç gün gözaltında tutan, kanunsuz olarak döven ve dergilere el koyanları protesto ediyorum.

Elazığ'dan Turabi Atan

SÖKE

Doğu'da Kepoğlular, Azizoğlular Batı'da Tanmanlar, Tuntaşlar Bunlara karşı hepimiz birleşelim!

Bizler, doğudaki ağaların zulmünden kaçıp Söke'ye sığınmış topraksız köylüleriz.

Aslen Diyarbakır'ın Silvan kazasının köylerinde oturuyorduk. Elimizde bir avuç toprağımız yoktu. Topraklar Mahmut Özkan, Mahmut Kepoğlu, Mahmut Azizoğlu ve Üstün ağa adlı ağaların elindedir. Bu ağalar bizleri yıllar yılı çalıştırdılar. Ama bizim hiç bir hakkımızı vermediler. Çocuklarımıza bir tas süt içirmek için bir keçi bile beslememize izin verme - diler. Bununla da kalmadılar. İki yıl önce silahlı çetelerini üzerimize salarak bizleri köylerimizden kovdular. Eğer çıkmazsak hayatlarımıza kıyacaklarını söylediler. Köyü terketmemek için direndiğimizde ağa Mahmut Özkan "Ulan siz kaç paralık adamsınız. Bizim adamlarımız mecliste ve hükümettedir. Sizin gibilerini vurup kırsak, köpek leşi gibi derelere atsak, kimse bize bir şey yapamaz" dedi.

Bunun üzerine bizler çoluk çocuğumuzu toplayıp kendimizi Söke'ye zor attık. Ama şu Türkiye'nin işine bakın ki, bir de ne görelim, aynı ağalar, aynı beyler Söke ovasında da varmış. Şunu anladık ki, bizler koyun olmuşuz, onlar da koç. Bizleri boynuzlayıp duruyorlar.

Şimdi Söke'de ne evimiz, ne barkımız hiç bir şeyimiz yok. Ağaların işine gidiyoruz. Bunu da her zaman bulamayız. Çalışırız paramızı vermezler. Cep helerde biz döğüştük. Biz vurulduk. Biz yaralandık. Şimdi de kurtardığımız Türkiyemizde tutsak olduk. Aslanlar tilki, tilkiler aslan oldu. Bu Söke beyleri de dünyayı tutmuşlar. Topraklar bunlarda. Bankalar ellerinde. Adam öldürmek dersen bunlarda. Kalleşlik, esrarcılık, çetecilik dersen bunlarda. Daha geçen yıl Söke beylerinden Aydın Tuntaş zil zurna sarhoş özel arabası ile giderken göz göre göre sekiz yaşındaki kızım Gülistan'ı ezerek öldürdü. Dava edecek olduğumda "Bir daha bu olaydan bahsedecek olursan, seni de ezer öldürürüm" diyerek tehditler savurdu. Şunu bir kere daha anladım ki, iktidar bunlarda, banka, para, toprak bunlarda. Bunlara dayanarak astıkları astık, kestikleri kestik olmuş. Davacı olsak, suçlu olur tutuklanırız. Onlar katil olur, bir gün içerde yatmazlar. Biz bir kelime söylesek, cezaevinde yanar gideriz.

Biz şimdi ışıklı bir yol arıyoruz. Bize bu yolu gösterecekleri bekliyoruz. Bütün ağa zulmüne uğrayanlar, size sesleniyorum. Köyü terkedip başka yerlere göçe kalkmak çare değil. Çünkü nereye gitsek ağalara, hak hukuk tanımazlara, rüşvetçilere çatıyoruz. Gelin hepimiz bulunduğumuz yerlerde bunlara karşı birleşelim. Yaramızın dermanını kendimiz bulalım.

Söke'de Fevzipaşa mahallesinde oturan doğulu yoksul köylüler adına
Muhittin Uyanık

DİVRİĞİ — PALAS İŞÇİLERİYLE KONUŞMA

"... direnişler yapmalıyız"

Palas işçileri demiryollarında raylaların arasına konan taşları kırarlar. İş, ilk önce ocakçılarla başlar. Ocakçılar dağlara tabanca vururlar, vurdukları yerlere dinamit doldurup patlatırlar. Divriği'nin Palas işçileriyle konuştuk:

"Buraya bu sene geldim. Memleketimde 3-4 dönümlük az bir toprağım vardı. Yılda üç ay çalışıyoruz. Müteahhitler taşın metre küpünü 130 liraya alıyorlar. İşçiye 35 lira veriyorlar. Bir metre küpten aldıkları 68 lirayı ceplerine atıyorlar. Ailede büyük küçük herkes çalışıyor. Beş yaşındaki çocuk bile çalışıyor. Normal 4 kişilik bir ailenin gündeliği 150 liraya geliyor. Bu parayı da kişi başına bölersek 40 lira düşüyor.

Günde 16 saat çalışıyoruz. Yaşlı kadınlar bile çalışıyor. Can güvenliğimiz yok. Her gün ölümle yanyanayız. Birçok arkadaşımız yaralanıyor. Sömürüldüğümüzü biliyoruz. Fakat çalışmaya mecburuz. Çünkü memleketimizde müteahhitten, çavuştan borç para almışız, bu borcumuzu ödemek zorundayız.

Soru: Sendikanız, sigortanız var mı?

Cevap: "Sendikamız yok. Sigortalısınız diye elimize sahte bir kart verdiler. Bu işle ilgilenmiyorlar. Bir kişi hastalandığı zaman kendi paramızla muayene ettiriyoruz. Araba parasını bile biz veriyoruz. Geçenlerde küçük çocuk zehirlendi zor hastaneye kaldırdık. Araba yok, gelmiyor, gelse de almıyor."

Soru: Nerelerde kalıyorsunuz? Sağlık şartları nasıl?

Cevap: "Çadırlarda kalıyoruz. Kaldığımız yer sağlığa elverişli değil - dir. Yağmur yağdığı zaman çadırın içi su ile doluyor, oturamıyoruz. Suyumuz çok uzaktan hortum ile geli - yor, gelene kadar kaynar su haline geliyor. Onu da zor bela içiyoruz. Toz toprak içinde olduğu için hergün mikrop yutuyoruz.

Soru: MC hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cevap: MC iktidara gelir gelmez emperyalistlerin yüzünü güldürdü. MC'nin yetiştirdiği faşist komandolar işyerlerinde, okullarda, caddelerde cinayetler işlediler, halkı acıya boğdular. Bu yetmiyormuş gibi Yeni Çarlarla işbirliğine gitmeye, anlaşmalar imzalamaya hazırlanıyorlar. Grevler, direnişler, mitingler yapmalı, halk yığınlarını uyandırmalıyız.

"Rusya Türkiye için zehirli bir yılandır. Her an için yurdumuza saldırabilir. Ama gelirse, göreceği de vardır."

HALKIN SESİ: HAFTALIK SİYASİ DERGİ / SAHİBİ: HÜSEYİN KARANLIK/ SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:MUSTAFA TÜTÜNCUBAŞI/YÖNETİM YERİ: KLODFARER CADDESİ 38/1, DİVANYOLU-İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: PK. 1103 KARAKÖY-İSTANBUL/ABONE KOŞULLARI : YURTİÇİ YILLIK 125 LİRA, ALTI AYLIK 65 LİRA; YURTDIŞI: YILLIK 200 LİRA, ALTI AYLIK 100 LİRA/ BASKI: DAILY NEWS/ YAYIN İLANLARI : 200 LİRA/ GENEL DAĞITIM: TÜR-DA/ ANKARA DAĞITIM : FİKRİ NİGİŞ/

MC programının açık bıraktığı tek kapı Yeni Çarlara teslimiyet

Son günlerin olayları. Türkiye'nin yaşadığı gerçeği bir kere daha çarpıcı bir şekilde ortaya koydu. Dergimiz. iki yıldan beri Türkiye'deki gelişmelerin tahlilini şu maddelerde özetlemektedir:

1. ABD emperyalizminin Türkiye'deki etkinliği hızla sarsılmaktadır.

2. Sovyet sosyal-emperyalistleri Türkiye'de her geçen gün yeni mevziler elde ediyorlar.

3. Türkiye'nin bütün meseleleri dış meselede düğümlenmektedir. Başka bir deyişle. Türkiye ile iki süper devlet arasındaki çelişme. diğer bütün çelişmelerin varlığını ve gelişmesini etkilemektedir.

4. Dış meselenin anahtarı ise. Kıbrıs meselesidir. Kıbrıs'a yapılan askeri müdahale. Türkiye'yi iki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesinin girdabına çekmiştir. Kıbrıs'ın bağımsızlığını çiğnemekte direnen bir Türkiye. iki süper devletten birine sırt dayamak ihtiyacını duymakta ve her gün kendi bağımsızlığından yeni ödünler vermektedir.

Siyaset sahnesine Morrison şirketinin acentası olarak çıkan Demirel. bugün Kıbrıs meselesine ABD'nin müdahale etmemesi gerektiğini söylüyor. 13 yıl önce AP Genel Başkanı seçilmek için ABD Başkanı Johnson ile çektirdiği fotoğrafı dağıtan aynı Demirel. bugün ABD Başkanı Carter'in "insan haklarına saygı" politikasını"yumuşama"ya zarar verebileceği için eleştiriyor. Demek ki. 13 yıldan beri köprülerin altından epeyi su geçmiştir. Bugün Türkiye'de ABD emperyalizmine en yakın sınıfların temsilcisi olan Demirel bile. Vaşington'a kafa tutmaktadır. Hatta o. Carter ile yaptığı görüşmeden sonra. Anadolu Ajansı kanalı ile masaya yumruk vurduğunu dahi yaydırabilmektedir.

Sovyetler Birliği ile ilişkilere gelince: MC hükümeti programında bu süper devletle olan ilişkileri "geliştireceğini" belirtiyor. Demirel. yabancı gazetecilerle yaptığı basın toplantısında. "Türkiye'nin Sovyetler Birliği'nden ekonomik yardım almasını savunduğunu" söylüyor. Hatta o. gerekirse Sovyetler Birliği'nden silah alabilecekle rini dahi dolaylı olarak açıklamaktadır. Son olarak Dışişleri Bakanlığı yetkililerine dayanılarak verilen haberler. MC'nin Yeni Çarlarla "siyasi işbirliği" anlaşmasını imzalamak için harekete geçtiğini bildirmektedir. Anlaşmanın saldırmazlık paktı niteliğinde olacağı da bu haberlerde vurgulanmaktadır.

MC hükümetinin daha güven oyu almadan ortaya koyduğu politika esas olarak tek bir kapıyı açmaktadır: Moskova'daki Yeni Çarlara teslimiyet.

Bugün Türkiye için. Kıbrıs'taki işgali sürdürmenin bir tek fiyatı vardır:O da Sovyet sosyal-emperyalizminin ekonomik ve siyasal yayılmasına yardımcı olmaktır.Çünkü Türkiye. Üçüncü Dünya ülkelerinden Avrupa ve ABD'ye kadar çok sayıda ülkenin tepkisine Sovyetler Birliği'nin desteğiyle karşı koymaktadır.

Bu olgu. Yeni Çarların bugün dünyadaki en gerici ve en saldırgan emperyalist devlet olduğunu bir kere daha ortaya koymaktadır. Sovyet sosyal-emperyalistleri Doğu Akdeniz'in efendisi olmak için. Türkiye ile Yunanistan ve Kıbrıs arasında açıkça savaş kışkırtmakta. bu ülkelerin anlaşmasını önlemek amacıyla her türlü manevrayı çevirmektedir. Demirel. "haksızlıklara teslim olmayacağız" yaftası altında Kıbrıs işgalini devam ettireceğini söylerken. aslında Sovyetler Birliği'nin manevralarında oynayacağı rolü ilan etmektedir. Zaten Bay Çağlayangil gene koltuğundadır. Demirel'in Dışişleri Bakanı. iki yıl içinde Moskova yöneticileriyle yaptığı üst düzeydeki görüşme sayısı ile dünya diplomasi tarihinde yeni bir rekor kırmıştır. Çağlayangil'in adı. artık Demirel'in Rusya ile ekonomik işbirliği politikasının bir simgesi haline gelmiştir.

MC hükümeti. yalnız Kıbrıs'taki işgalci politikayı sürdürdüğünden değil. iç politikasıyla da Rusya'nın yayılması için bulunmaz bir nimettir. Çünkü Demirel- Türkeşlerin faşist zulüm politikası. Türkiye'nin yurtsever ve demokratik güçlerini hedef alıyor. MC iktidarı. Yeni Çarların yayılmasına direnen güçlere en ağır baskıları yöneltiyor. emekçi yığınlara saldırarak ve halkı parçalayarak iki süper devlet karşısında Türkiye'yi zayıflatıyor. Demirel ve Türkeşlerin halk düşmanı politikası ile milli bağımsızlık düşmanlığı politikası birbirini tamamlamaktadır. Demirel ve Türkeşlerin iktidarı. şu anda Türkiye'de kurulabilecek en emperyalist uşağı. en gerici ve en zorba iktidardır.

Rus sosyal-emperyalistleri. bir yandan MC'nin Kıbrıs politikasından ve ekonomik iflasından yararlanarak yayılırken. öte yandan Türkiye'deki beşinci kollarını MC'ye karşı mücadele eden halkın saflarına sızdırarak kendi emperyalist emelleri için güç topluyorlar. Sosyal-emperyalizmin beşinci kolu adına en son K. Türkler tarafından yapılan "Ulusal Demokratik Cephe çağrısı". işte bu amacı taşıyan karşı-devrimci bir çabayı ifade etmektedir. İ.Bilen kliğinin sahte Türkiye "Komünist" Partisi. MC belasından kurtulmak isteyen halkı Rusya'nın ağına düşürmek için bu karşı- devrimci taktiğe başvurmaktadır. Demirel ve Türkeşlerin iktidarda kalması. Rus sosyal-emperyalizminin kendini gizlemesine ve sırtına takacağı bir kuzu postu bulmasına yaramaktadır.

İşte bu nedenlerle Demirel ve Türkeşlere karşı mücadele güncel görevdir. Bunları yıkmak ve tarihin çöp tenekesine yollamak halkın boynuna borçtur. Bu mücadelede halkımızın en tehlikeli düşmanı Sovyet sosyal-emperyalizminin ajanları ile ittifak olamaz. Emekçi halkın mücadelesi. ancak MC faşistleri ile birlikte revizyonistleri de ezerek gelişebilir ve doğru bir yönde ilerleyebilir. Biz bütün halkın birliğinden yanayız. Sovyet sosyal-emperyalizminin ve ABD emperyalizminin ajanlarının bu birliğin içinde yerleri yoktur. Çünkü halkın birleşmesinin ve devrim yapmasının yeminli düşmanları onlardır.

MC'nin geleceği varsa göreceği de vardır. Emekçi halk MC iktidarını nasıl karşılayacağını bugünden ilan etmektedir.

HALKIN SESİ

Yorumsuz

KIBRIS SORUNU VE MC

"Demirel hükümetinin... uzun vadeye terkettiği ana sorun Kıbrıs'tır. ...Halbuki Demirel. ... her iç ve dış olayla yakından ilgili olan Kıbrıs sorununu ilk planda ele alabilmeli. ...uzun vadede değil kısa sürede bu konuda olumlu adım atabilmeyi planlamalıydı. Demirel Kıbrıs sorununun hayati önemde sorunlarımıza bir 'anahtar' olduğunu görmemezlikten o derece gelmektedir ki ..."
(Cüneyt Arcayürek, Hürriyet. 30 Temmuz 1977)

"3'lü Koalisyonun. ... bu çok önemli dış meselemizi askıda bırakacağına dair beslenen şüpheler. Demirel'in 28 Temmuz tarihli ortak grup toplantısında yaptığı konuşmayla bir ölçüde doğrulandı. Demirel. 'Kıbrıs'ta bir karış toprak vermeyeceğiz' derken. ... Kıbrıs'ın iç politikada ucuz kahramanlığa vasıta yapabileceğini gösterdi..."
(Tercüman. 31 Temmuz 1977)

MORRİSON TEMSİLCİSİ ABD'YE KAFA TUTUYOR

"ABD'nin iki yılı aşkın bir süreden beri Kıbrıs sorununa müdahalede bulunduğunu ve bu müdahale nin sorunun çözümünü sağlayamamış olduğunu hatırlatan Demirel. Vaşington'un Kıbrıs konusunda Türkiye'ye yaptığı baskıyı sürdürmesi halinde sorunun çözülmesi olanağının bütünüyle ortadan kalkabileceğini belirtmiştir. Demirel. ... ABD'nin bu konuda Yunanistan'ın safında yer almamasını ... istemiştir."
(Cumhuriyet. 25 Temmuz 1977)

İ.BİLEN DEĞİL DEMİREL KONUŞUYOR

"Detant (yumuşama) konusuna da temas eden Demirel. 'Bu çok özenle korunması gereken bir konudur. ABD'nin insan hakları politikasının buna zarar vermemesini dilerim. ...'sözlerini söylemiş. özellikle Sovyetler Birliği ile detant konusunda dikkatli olunması gerektiğini de belirtmiştir."
(Tercüman. 25 Temmuz 1977)

DEMİREL TÜRKEŞLERİN PROGRAMINDA RUSYA

"Sovyetler Birliği ile mevcut iyi komşuluk ilişkilerimizin gerçekçi ilkelere dayalı olarak geliştirilmesinin. bölge istikrarına ve bölgedeki dostane işbirliğine önemli katkısı olduğu kanısındayız.

"Doğu Avrupa ve özellikle Balkan ülkeleri ile mevcut ilişki ve işbirliğimizin. yumuşama şartları içinde. daha şümullü ve verimli hale getirilmesi için çaba göstereceğiz."
(MC'nin Hükümet Programı. Tercüman. 28 Temmuz 1977)

"BAĞIMSIZ DIŞ POLİTİKA"YA BAKINIZ

"Demirel 'bağımsız dış politika' anlayışını açıklarken de 'bir devletle yakın ilişkileriniz vardır. Ama bir diğeriyle paktlar imzalar. bir başkasıyla da anlaşmalar yaparsınız. İşte bağımsız dış politika budur' diye konuşmuştur. Türkiye'nin Sovyetler Birliği'nden ekonomik yardım almasını savunduğunu belirten Demirel ..."
(Tercüman. 25 Temmuz 1977)

"Sovyetlerle siyasi belge imzalanması için harekete geçildi. Amerika'nın silah ambargosunu sürdürmesi yanında son olarak Türkiye'ye yapılacak askeri hibe yardımını yasaklaması üzerine Sovyetlerle siyasi belge imzalanması yolundaki eğilim güçlendi. siyasal belge içinde. Sovyetler Birliği ile bir saldırmazlık paktının da yer alması düşünülüyor."
(Günaydın. 28 Temmuz 1977)

ÇIRAKLIK KANUNU MU? KÖLELİK KANUNU MU?

Beklenen çıraklar kanunu çıktı. "Çırak, Kalfa ve Ustalık Kanunu" 5 Temmuz tarihli Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe girdi. Aslında bu kanun Türkiye'de yüzyıllardır yürürlüktedir. Ortaçağın sömürü ve zulmü şimdi karşımıza "kanun elbisesi" giymiş olarak çıkmaktadır. Bu kanunun bir tek maddesi vardır: "Eti benimdir kemiği de benimdir". Geri kalan ise çocuk kanının en iyi nasıl emileceğini düzenlemektedir.

BİR USTA BUL, İSTEDİĞİN KADAR ÇIRAK ÇALIŞTIR!

Kanuna göre, çırak çalıştırabilmek için aranan şart işyerinde bir ustanın bulunmasıdır. Kaç çırak çalıştırabileceğine dair bir sınırlama yok. Yani bir usta tuttunuz mu, elinizi en ucuz işgücü denizine rahatça uzatabilir ve gönlünüzün dilediği kadar çocuğu en ağır işlerde çalıştırabilirsiniz. İşsizlik ve pahalılık, yoksul halkı, çocuklarını en düşük ücretlerle parababalarının ellerine teslim etmek zorunda bırakıyor.

Sabah saat 8'de işbaşı. Akşamın 8'ine kadar... Usta yeni çırak almadan kalfa olamazsın.

Kanunda sendika hakkının, iş güvenliğinin sözü bile edilmiyor. Bugüne kadar çocuk işçiler tamamen patronların insafına terkedilmişti. Şimdi işte kanunlaştırılan bu insaftır. Bunun ne demek olduğunu ise dayak, hakaret ve angarya altında çalıştırılan yüzbinlerce küçük işçiye sormak gerekir. Çocuk işçiler şimdiye kadar olduğu gibi şimdiden sonra da örgütlenme haklarından yoksun bırakılmaktadır. Çocuk işçilere karşı kayıtsız davranan sendikaların çoğu da parababalarının sömürüsünü kolaylaştırıyor. Çünkü sendika ağalarının derdi işçilerin haklarını savunmak değil, kasalarını doldurmaktır. Çocuk işçilerin çalıştığı yerler ise genellikle küçük işyerleridir ve sendika için buralardan elde edilecek gelir, harcanacak çabaya değmemektedir.

ZEYTİN 40 LİRA
BİR GÜNLÜK ÜCRET: 20 LİRA

Ücret? "Önemli olan para değil" diye düşünüyor kanun. Para parababaları için önemlidir. Çıraklar için ise, "önemli olan öğrenmektir". Bırakalım palavrayı, hiç bir patronun çırakların birşeyler öğrenmesi için kılını bile kıpırdatmadığını bilmeyen var mı? Öte yandan çocuk işçilerin en az büyükler kadar ve birçok yerde büyüklerden de fazla iş yaptığı bilinmektedir. Üstelik sağlığa tamemen aykırı yerlerde çalışmaktadırlar. Çocuk işçilerin çalıştıkları yerler genellikle, büyükleri bile yıpratan aşırı sıcak, güneş girmeyen izbelerdir veya kapısı penceresi olmayan soğuk yerlerdir. Kanunun öngördüğü para şudur: Asgari ücretin yüzde otuzu, yani yaklaşık olarak saat başına 250 kuruş. Bugünkü hayat şartlarına göre 20 liraya sekiz saat çocuk çalıştırmak: İşte kanunun getirdiği budur. Aşımıza ekmeğimize zam koyarken onların elleri çok açıktır. Sıra işçilere gelince rakamların neresini keseceklerini bilemezler. Kaldı ki, bu kanunun tanıdığı ücretin bile çoğu yerde verilmeyeceği şimdiden bellidir. Çünkü şimdiye kadar da İş Kanununda çocuk işçiler için birtakım haklar yer alıyordu. Ancak çocuk işçilerin çalışma şartları ve iş saatlarıyla ilgili bu kanun hükümleri uygulanmıyordu.

ÇIRAKLARIN GECE ÇALIŞTIRILMASI YASALLAŞTIRILIYOR

İş Kanununun 67. maddesi şöyle diyor: 16 yaşını doldurmamış çocukların hangi işte olursa olsun 8 saattan fazla çalıştırılması yasaktır." 69. madde ise "19 yaşını doldurmamış çocuklarla her yaştaki kadınların gece çalıştırılmasını" yasaklamaktadır. Gerçekte ise, 8 saatten az çalıştırılan çırak bulunamaz. Aynı şekilde küçük kız

ÇIRAKLAR ANLATIYOR:

Çıraklar dünyasının kanunu da kitabı da patron ve ustadır

İstanbul Topkapı'da, büyük hanların, fabrikaların arasında kalmış izbe yıkık binaların önlerinde öğlenleri ellerinde zeytin ekmek veya bir-iki lahmacunla karın doyurmaya çalıyan yüzlerce, binlerce çocuk görülür. Koca koca kazanların, dokuma tezgahlarının arasında zor farkedilen 10 yaşlarında, 12 yaşlarında çocuklar makina başında, kaynak alevlerinin karşısında çalışırlar.

Maltepe'de bir kazan atölyesinde 10 yaşındaki çırak Hasan'ın ustası ile konuşuyoruz:

"Önce ortalığı temizler. Sağa sola gönderiiriz. Ustaların dağıttığı takımları, aletleri toplar, yerleştirir. Boş zamanında da kaynakçıları seyreder. Eh, kabiliyeti varsa kapar birşeyler, öğrenir. Biz de böyle yetiştik. Hususi onunla ilgilenen yok. İlgilenmeye kalksan iş kalır o zaman."

Yeni çıkan kanundan sözettik, düşüncesini sorduk:

"Bu kanun" dedi "Türkiye'de yürümez. İşyerine çırak alınacak, usta, patron işini gücünü bırakıp çocuğa ders mi verecek? Bu mümkün değil. Açarsa gözünü öğrenir. Yoksa çırak kalır."

Sadece Topkapı'da değil, İstanbul'un her köşesinde, irili ufaklı, karanlık, izbe, loş atölyelerde, dokumada, boyada, kunduradа, konfeksiyonda çalışan binlerce, onbinlerce çırak, öğrenmekten çok hayat pahalılığı yüzünden vardiyaya koşuyor.

Kapalıçarşının alt yamacındaki yıkıldı yıkılacak Osmanlıdan kalma büyük hanların kara taş duvarları yıllar boyu binlerce çocuğun el emeğine, göz nuruna tanık oluyor.

Böyle bir hanın üçüncü katındaki penceresiz bir odasında, 7-8 çocuk ölgün elektrik ışığında altın eritiyor, tel çekiyorlar. İş güvenliklerinin olmadığını, sigortasız çalıştırıldıklarını anlatıyorlar. Şöyle diyorlar:

"Bizim meslekte çıraklıktan kolay kolay kurtulamazsın. Bazen asker oluncaya kadar çırak kalırsın. Usta önce 3-4 ay bizi sınıyor. 'Hırsız mı, tembel mi' diye. Bir sene getir götür, şurayı topla. Sonra altın eritmeyi öğreniyoruz. En sonunda makinanın başına tel çekmeye. Bazen 3-4 senede çıraklık biter. Bu, ustanın vicdanına bakar. Sabah saat 8'de işbaşı, akşamın 7'sine kadar."

Bir başka atölyede, işçilerin ücretleri konusundaki düşüncesini bir patron şöyle açıklıyor:

"Bazı çocukların babası geliyor. 'Aman çocuğu yetiştir de parasını ben vereyim. Eti senin kemiği benim' diyor. Getirip çocuklarını bırakıyorlar."

Zincir imal eden bir başka atölyede oniki çırak bir kalfa, ellerinde makasları, yay haline getirilmiş altın teli kırpıyorlar. İki masanın etrafına dizilmiş 13-18 yaşlarındaki çıraklar başlarını kaldırmadan çalışıyorlar. 3.5 senelik çırak Ahmet'e ne zaman kalfa olacağını sorduk. Şöyle dedi:

"Buraya yeni çırak alınınca o zaman üç arkadaştan birimiz kalfa oluruz. O da ustanın bileceği iş. Usta istediği zaman çırak alır. Yoksa biz çırak olarak kalırız."

"Çalışma şartlarınızda ne gibi tehlikeler oluyor?"

"Kaynakta kullandığımız tüplere güven olmuyor. Patlıyorlar. Bir derdimiz de elektrik. Dört saat kesiliyor, biz çalışıyoruz gene de. Bizim iş dikkat istiyor. Bu gidişle hepimizin gözleri bozulacak. Sigortamız da yok."

"Birgüvencemiz yok. Usta 'yarın gelme' dedi mi gelemezsin. Ses çıkaramayız tabi. Bir sendikamız yok."

Kapalıçarşı'da satılan turistik eşyaların hemen hepsi bu çocukların el emeği, göz nuru. Ustaları onlara 'artık yetiştin, dükkan açabilirsin' deyinceye kadar çırak sayılacaklar Bu Osmanlıdan beri böyle sürüp gidiyor.

Bakırköy'deki bir boyama atölyesinde çalışan 13-14 yaşlarındaki çocuk işçilerle görüştük. Şöyle anlattılar:

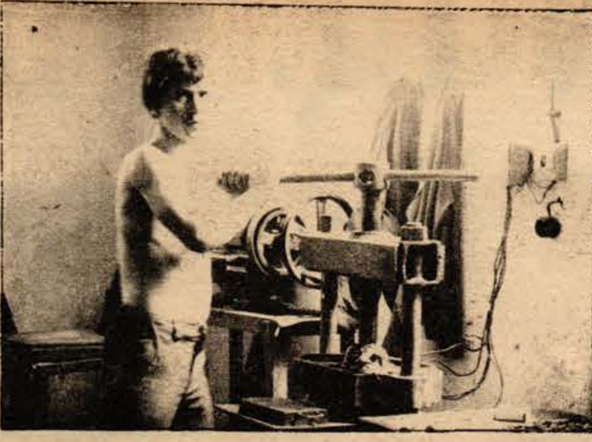
"Bizim atölyede 30 çırak çalışır. Oradaki bütün işleri bu çıraklar yapar. Bunun için usta çıraklardan yararlanmaya çalışıyor. Büyük işçilere daha fazla maaş vermek zorunda olduğu için bizi ucuza çalıştırıyorlar. 100- 200 lira haftalık veriyorlar. Halbuki yaptığımız iş büyük işçilerle aynı."

Bir başkası sözü alarak sürdürüyor:

"Bu ücret durumunu düzeltmek istedik. Usta önce işçiler arasında bir ayırım yaptı. İşçileri böldü. Bazı çırak arkadaşlar ustaların yanında çalışıyor, 350 lira haftalık alıyorlar. Onlar kendilerine çok para verildiği için bizden yana çıkmıyorlar. Ustalar da bunlara dayanarak bizim 50 lira zammımızı geri almak istiyor. Ama buna imkan vermeyeceğiz. Bu hafta eğer zamları vermezse o zaman direniş yapacağız."

"Çalışma şartlarınız nasıl?"

"Çok kötü. Havalandırma tertibatı yok. Havası çok pis. Yazma boyuyoruz. Boyanın içinde gaz olduğundan kurutmak için fırına koyduğumuzda gaz buharlaşıyor. Ciğerlerimize doluyor. Bir de sıcak var. Yoğurt istemiştik. Mücadele ettik, aldık. Bazen geç kalmamak için sabah aç karnına işbaşı yapıyoruz. Başımız dönüyor, midemiz bulanıyor. Zor ayakta duruyoruz. Ama mücadele edip bunu da düzelteceğiz."

çocukları dahil kadın işçilerin gece vardiyalarında çalıştırıldıkları herkes tarafından bilinmektedir. Yani İş Kanununun maddeleri bu gerçekler karşısında işçilerle adeta alay etmektedir. Şimdi yürürlüğe giren "Çırak, Kalfa ve Ustalık Kanunu" yürürlükteki ağır sömürüye bir de yasal dayanak getirmektedir. Bu kanuna göre çocuk işçiler gece saat 21'e kadar çalıştırılabileceklerdir. Kanunun eğitmekten sömürmeyi amaladığı görülüyor.

İŞÇİYE "ÇIRAK" ADINI TAKTIN MI
HER TÜRLÜ SÖMÜRÜ VE ZULÜM SERBEST

Devam edelim: "Çırağın sözleşme süresi içinde reşit olması halinde de çıraklık sözleşmesi devam eder." (Madde:16) Yani parababaları "çırak" adı altında istedikleri gibi ve istedikleri yaşta işçi çalıştırabileceklerdir. Çırakların işten atılmasına gelince kanun bunun için o kadar çok sebep saymaktadır ki, sıralamak için neredeyse Türkçede harf kalmamıştır. Bu arada kanun, çırakların küfür ve diğer yollarla işveri sahibinin "şeref ve haysiyetine" dokunmaları halinde atılacaklarını buyurmaktadır. Çocuk işçilerin dayak, küfür ve hakarete uğramadıkları gün var mıdır? Atölyelerde ve küçük işyerlerinde hâlâ ortaçağın lonca gelenekleri yaşamaktadır. Çocuk işçilerle patronlar arasındaki ilişkiler işçi-patron ilişkisi değil, feodal düzenin çırak-usta ilişkileridir. "Birşeyler öğretme" bahanesi parababalarının her türlü keyfi davranışlarının kılıfı olmaktadır. İşten atma tehditlerinden, toplu olarak dövmeye, kız çocuklarına sarkıntılık yapmaya kadar uzanan sayısız baskı ve eziyet çocuk işçilerin hayatını zehir etmektedir. İşte kanun bütün bunları yapanların işçiler üzerindeki sömürü ve zulmünün bekçiliğini yapmaktadır.

KANUN ORTAÇAĞIN BORUSUNU ÖTTÜRÜYOR!

Kanunun en çarpıcı maddesi ise 32. maddedir. Maddeye göre, çıraklar kalfa belgesi aldıktan yani artık çırak olmaktan çıktıktan sonra daha iki yıl boyunca "eski işyerinde çalışmak zorundadır! Ayrılabilmesi, 'işyeri sahibinin veya vekilinin muvafakatine' bağlıdır. Köylüyü çalıştığı toprağa bağlayan feodal düzenin kanunları şimdi 1977 yazında çıraklar kanunu kisvesi altında sahneye çıkmaktadır. Yani işçi, çırak olarak sömürüldüğü uzun yıllar yetmemiş gibi, kalfa olarak da iki sene aynı parababasına hizmet etmek zorundadır. Yani kölelik kanunlaştırılıyor.

Kanun, çırakların çeşitli sorunlarında son sözü söylemekle görevli bazı organlar oluşturuyor. "Çıraklık Kurulu", "Çıraklık Eğitim Komitesi" gibi adlar taşıyan bu organların ortak özelliği şu: Bunlarda işverenlerin çıkarlarını temsil edenler çoğunlukta bulunacak. Çırakların ise hiç sesleri duyulmayacak. Bu yasanın nerelerde uygulanacağı, çıraklığın süresi, çırakların ne zaman işçiliğe geçeceği, çıraklık sözleşmesinde nelerin yer alacağı belirsiz. Gene çırağın başarılı olup olmadığına, yani artık normal bir işçi haline gelmesine de bu organlar karar verecek. Toplam 9 sayfa ve 54 madde tutan kanun bu gibi konulardan sözetmeyi sakıncalı bulmuş olacak. Bütün bunlar parababalarının çıkarlarını savunacak kurul ve komitelerde yerine göre karara bağlanacak. Yani uygulaması zamana ve şartlara göre değişecek esneklikte bir kanun. Parababaları her türlü sömürü ve zulmün kapısını ardına kadar açık tutmak için hazırlanmış.

Türkiye'nin kapitalist bir ülke olduğunu ve feodal kalıntıların artık bulunmadığını öne süren revizyonistler ve H. Birliği gibi oportünistler sadece çırakların durumuna baksalar bile sözlerinin saçmalığını görebilirler. Bu gerçeği görmeleri için ta Urfalara, Adıyamanlara, Maraşlara gitmelerine gerek yoktur. Binlerce çırağın ortaçağ yöntemleriyle sömürüldüğü İstanbul Kapalı - çarşı'nın alt kesimlerinde şöyle bir dolaşmaları yeter. Ancak Beyoğlu'nun ve Aksaray'ın ışıklı vitrinleri onların gözünü almıştır. Bulutların üzerinde dolaşmaktadırlar.

YARININ KURUCULARI
ZULÜM MEKTEBİNDE EĞİTİLİYOR

Çocuk işçiler, bugünkü ağır baskı ve sömürü şartlarında "Çırak, Kalfa ve Ustalık Kanunu" - nun belirttiği gibi olmasa da gerçekten eğitiliyor. Onlar daha küçücük yaşlarında bugünkü düzenin her türlü çürümüşlüğünü, zulmünü ve acısını etlerinde, kemiklerinde duyarak yaşıyorlar. Onlar şimdiden emperyalistlerin, parababalarının ve toprak ağalarının kahpe düzenine karşı hınçla doluyorlar. Çocuk işçilerimiz yarınların bağımsız ve demokratik Türkiyesini çelikten kollarıyla kuracak olan işçi sınıfımızın hayat dolu bir parçasıdır.

Türkiye halkı ortaçağın karanlığını topraktan olduğu gibi fabrikalardan da söküp atmak için mücadele ediyor. Proletarya halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine önderlik edecek ve bir avuç emperyalistin, parababasının ve toprak ağasının saltanatına son verecektir. Bağımsız ve demokratik Türkiye'de 8 saatlik işgünü bütün yurtta uygulanacak, ağır ve yıpratıcı işlerde çalışma süresi daha da kısaltılacaktır. Bütün emekçilerin çalışma ve yaşama şartları düzeltilecek, hiç bir emekçi işten atılma korkusu içinde olmayacaktır. 14 yaşından küçük çocukların çalışmaları yasaklanacak, halkın devleti çocukları koruyacaktır.

MC çalmadık tefeci kapısı bırakmıyor

MC Hükümetinin Türkiye ekonomisini nasıl iflasa sürüklediği gözler önüne serildi. Son olarak ortaya çıkarılan bir belge, MC'nin seçimlerden önce Rodezya'da bulunan "Anthony Hill Enterprises" adlı bir şirket aracılığıyla, bir tefeci firmadan 2 milyar dolar borç almaya hazırlandığını ortaya koydu. MC'nin yaptığı anlaşmaya göre, Türkiye bu borcu 20 yıl içinde ve yüzde 9,25 gibi yüksek bir faizle geri ödeyecekti. Yani 2 milyar dolarlık borç, 6 milyar dolar olarak geri ödenecekti. Yine anlaşmaya göre, bu 2 milyar dolarlık borcun 100 milyon doları çeşitli komisyoncu firmalara verilecekti.

Bu borcun bir özelliği, uluslararası tefeci piyasasından alınmasıdır. MC Hükümeti ekonomiyi ağır bir buhrana sürükleyerek, Türkiye'yi gırtlağına kadar borca batırdı. Kısa vadeli ve yüksek faizli Dövize Çevrilebilir Mevduat (DÇM) kredileriyle Türkiye, borç ödeyebilmek için borç almak zorunda olan bir ülke haline geldi. Batılı ülkelerin, Kıbrıs meselesini sürüncemede bıraktığı için MC'ye kredileri kesmeleri, emperyalizme bağımlı olan Türkiye ekonomisinin buhranını da ha da ağırlaştırdı. Ve nihayet MC Hükümeti, Türkiye'yi tefecilerden yüzde 9,25 gibi yüksek faizle borç dilenen bir ülke haline getirdi.

2 milyar dolarlık borcun diğer bir özelliği, bir Rodezya firması aracılığıyla sağlanmasıdır. MC Hükümeti Rodezya'daki "Anthony Hill Enterprises" firmasıyla 31 Ağustos 1976'dan itibaren defalarca yazışmış, hatta Türkiye hükümetinin vereceği garanti mektubunun bir Rodezya bankasında saklı tutulmasını kabul etmiştir. Böylece, MC Hükümeti bir yandan Türkiye'nin sırtına yeni bir borç yüklerken, diğer yandan da Rodezya'daki ırkçı rejimin ekonomisini güçlendirmektedir.

Aynı MC Hükümeti bundan bir süre önce AYDINLIK'ın davetlisi olarak yurdumuza gelen Zimbabve halkının kurtuluş örgütü ZANU nun temsilcilerini sınır dışı etmişti. ZANU temsilcileri ırkçılığa ve sömürgeciliğe karşı mücadelelerinde Türkiye'nin Zimbabve halkını desteklemesini, yardımda bulunmasını talep ediyorlardı. Yurdumuzun kapılarını milli kurtuluş savaşı veren bir halkın temsilcilerine kapatan MC, emperyalistlere, ırkçılara ve sömürgecilere ardına kadar açıyor. Dünyada emperyalistlere karşı ilk kurtuluş savaşını veren halkımız, MC Hükümetinin bu utanç verici tutumunu nefretle karşılamaktadır.

MC Hükümetinin politikası, Türkiye'yi Üçüncü Dünya ülkelerinden tecrit etmekten başka sonuç vermiyor. Çünkü onlar, İan Smith rejimini tanımadıklarını çeşitli Birleşmiş Milletler kararlarıyla her fırsatta ilan ediyorlar. Birleşmiş Milletler bu rejimle ilişki de bulunmayı, çeşitli kuruluş veya hükümetlerin Rodezya topraklarında iktisadi faaliyette bulunmasını bütün ülkelere yasaklamıştır. Türkiye bu kararlara olumlu oy verdiği halde, gayrımeşru İan Smith rejimiyle işbirliğini sürdürmektedir. Bu ne ikiyüzlülüktür? İstediğiniz diplomatik manevrayı yapın, istediğiniz kadar yüzünüze şirinlik maskesi takın, değil mi ki ırkçı Smith rejimiyle ilişkile rinizi devam ettiriyorsunuz, bu tutumu hiçbir Üçüncü Dünya ülkesine kabul ettiremezsiniz! MC Hükümeti bu tutumuyla sadece süper devletlere hizmet etmektedir.

Şimdi kurulmasına çalışılan 2. MC Hükümetinin bu 2 milyar dolarlık borcu alacağı belirtilmektedir. Yine bu hükümet, ekonomik buhranı hafifletmek gerekçesiyle emperyalistlere avuç açmaya devam edecektir. Bugün hakim sınıfların en acil isteği, "dış kredi musluklarının açtırılması" dır. Oysa ekonomideki buhranın temel sebebi, Türkiye'nin emperyalizme bağımlı olmasıdır. Emperyalistlerden alınacak borçlar buhranı gidermek şöyle dursun daha da ağırlaştıracaktır. MC'nin ekonomik tedbirleri emekçilerin sırtına yeni yükler bindirmektedir. Hakim sınıflar her zaman olduğu gibi, şimdi de buhranın acısını emekçi halka çektirme çabası içindedirler.

DÜZELTME

Dergimizin geçen hafta çıkan 119. sayısının orta sayfasındaki karikatürün üstünde şöyle bir cümle yeralıyordu: "Ekonominin düzelmesi Kıbrıs sorununun çözümüne bağlıdır". Aynı sayfada yer alan "MC Türkiye'yi Nereye Getirdi" başlıklı yazıdan da anlaşılacağı gibi söz konusu cümle dergimizin görüşünü yansıtmamaktadır ve yanlıştır. Karikatürün üstüne konması için tesbit edilen cümle şöyleydi: "Emperyalizme bağımlı ekonominin buhranını derinleştiren bir etken: Kıbrıs". Bu cümlenin yazılı olduğu kağıdın yitirilmesi sonucu dizgi sırasında dergide yanlış cümle yer almıştır. Düzeltir, özür dileriz.

MAO ZEDUNG'UN ÜÇ DÜN

Dünyanın kaderine artık iki süper devlet değil, Üçüncü Dünya hükmediyor „

10 Nisan 1974 DENG SİAO-PİN

Mao Zedung yoldaş Marksizmi günümüz şartlarına yaratıcı bir şekilde uygulayarak dünyadaki çelişmelerin kapsamlı bir tahlilini yaptı ve Üç Dünya Teorisini ortaya koydu. Mao Zedung yoldaşın Üç Dünya Teorisi bugün dünya proleter devriminin stratejisini çizmekte ve bütün ülkelerin proletaryası ile dünya halklarına ışık tutmaktadır. Çin Komünist Partisi Başkan Yardımcısı ve Çin Halk Cumhuriyeti Devlet Konseyi Başkan Yardımcısı (Başbakan Yardımcısı) Deng Siao-ping'in 10 Nisan 1974 günü Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 6. Olağanüstü oturumunda ÇHC Hükümeti adına yaptığı konuşma Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisinin bir uluslararası toplantıda ilk açıklanışı oldu. Dergimiz bu konuşmayı 20 Mayıs 1975 tarihli 6. sayısında yayınlamıştı. Üç Dünya Teorisinin ülkemizde yoğun olarak tartışıldığı şu günlerde dergimizin 6. sayısı sürekli aranmaktadır. Ancak bu sayı bitmiş bulunmaktadır.Okuyucularımızın araştırmalarına yardımcı olmak amacıyla söz konusu konuşmayı yeniden yayınlıyoruz. Ara başlıklar tarafımızdan konmuştur.

Sayın Başkan

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun hammadde ve kalkınma meseleleri üzerine olağanüstü oturumu, Cezayir Demokratik Halk Cumhuriyeti Devrim Konseyi Başkanı Hayri Bumedyen'in önerileri ve dünya ülkelerinin büyük çoğunluğunun desteğiyle başarılı bir şekilde toplanmış bulunuyor.Birleşmiş Milletler'in kurulmasından bu yana geçen 29 yıl içinde emperyalist sömürü ve talana karşı çıkılması ve uluslararası iktisadi ilişkilerin değiştirilmesi gibi önemli bir meseleyi görüşmek üzere, ilk defa böyle bir olağanüstü oturum yapılıyor. Bu, uluslararası durumda meydana gelen derin değişikliklerin bir yansımasıdır. Çin Hükümeti, bu oturumun toplanmasını hararetle kutlar. Çin Hükümeti, bu oturumun gelişmekte olan ülkeler arasındaki birliğin güçlendirilmesine, onların milli, iktisadi hak ve menfaatlerinin korunmasına ve bütün halkların emperyalizme ve özellikle hegemonyacılığa karşı mücadelelerinin ilerletilmesine olumlu bir katkıda bulunacağını ümit eder.

KÖKLÜ BİR DAĞILMA VE YENİDEN KUTUPLAŞMA

Şimdiki uluslararası durum gelişmekte olan ülkeler ve dünya halkları için son derece elverişlidir. Sömürgecilik, emperyalizm ve hegemonyacılık üzerine kurulmuş olan eski düzen gün geçtikçe ağır darbeler yiyor ve temellerinden sarsılıyor. Uluslararası ilişkiler kökünden değişiyor. Bütün dünya çalkantı ve huzursuzluk içindedir. Durum, biz Çinlilerin deyişiyle "gökkubbenin altında büyük bir kargaşalık"tır. Bu "kargaşalık", çağdaş dünyadaki bütün temel çelişmelerin keskinleşmesinin bir ifadesidir. Bu "kargaşalık" çürüyen gerici güçlerin çözülmesini ve çöküşünü hızlandırıyor, yeni doğan halk güçlerinin ise uyanıp gelişmesine yardımcı oluyor.

"Gökkubbenin altındaki bu büyük kargaşalık" durumunda, dünyadaki bütün siyasi güçler, uzun boy ölçüşmeler ve mücadeleler yoluyla köklü bir dağılma ve yeniden gruplaşma geçirmişlerdir. Birçok Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkesi ardarda bağımsızlığına kavuştu ve bu ülkeler uluslararası meselelerde her geçen gün daha büyük bir rol oynuyorlar. İkinci Dünya Savaşından sonra bir süre varolan sosyalist kamp, sosyal-emperyalizmin ortaya çıkışının sonucu olarak artık mevcut değildir. Kapitalizmin eşit olmayan gelişme kanunu yüzünden, batılı emperyalist blok da parçalanmaktadır. Uluslararası ilişkilerdeki değişiklikler gözönüne alınırsa, bugün dünya aslında birbirleriyle hem ilişkili olan hem de çelişen üç kısım veya üç dünyadan meydana gelmektedir. Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği, Birinci Dünyayı meydana getiriyor. Asya, Afrika, Latin Amerika ve diğer bölgelerin gelişmekte olan ülkeleri Üçüncü Dünyayı meydana getiriyor. Bu ikisinin arasında kalan gelişmiş ülkeler ise İkinci Dünyayı meydana getiriyor.

IKI SÜPER DEVLET GÜNÜMÜZÜN EN BÜYÜK SÖMÜRÜCÜ VE ZALİMLERİDİR

İki süper devlet Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği, boş yere dünya hegemonyası peşinde koşuyorlar. Her ikisi de kendine özgü yollarla Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın gelişmekte olan ülkelerini kendi denetimleri altına almaya ve aynı zamanda kendilerinden daha güçsüz olan gelişmiş ülkelere zorbalık uygulamaya yelteniyorlar.

İki süper devlet, günümüzün en büyük uluslararası sömürücü ve zalimleridir. Onlar yeni bir dünya savaşının kaynağıdır. Her ikisi de büyük miktarda nükleer silaha sahiptir. Onlar şiddetli bir silahlanma yarışına girişerek, yurt dışında büyük miktarda asker bulundurarak ve her yerde askeri üsler kurarak bütün milletlerin bağımsızlığını ve güvenliğini tehdit ediyorlar. Her ikisi de diğer ülkelere karşı denetim, yıkıcılık, müdahale ve sal dırıya girişiyorlar. Her ikisi de diğer ülkeleri ik tisaden sömürüyor, servetlerini talan ediyor v kaynaklarını gaspediyorlar. Başkalarına zorbalı uygulamada, özellikle "sosyalizm" yaftasını asa süper devlet tehlike arz ediyor. O, silahlı kuvvetl rini göndererek "müttefiki" Çekoslovakya'yı işga etmiş ve Pakistan'ı parçalama savaşını kışkırtmış tır. O, sözünün eri değildir, kalleş, çıkarcı ve vi dansızdır.

Süper devletlerle gelişmekte olan ülkeler ara sındaki gelişmiş ülkelerin durumu oldukça karma şıktır. Bunlardan bazıları, Üçüncü Dünya ülkeleri le hâlâ şu veya bu şekilde sömürgeci ilişkiler sür dürüyorlar ve Portekiz gibi bir ülke, vahşi sömür geci hakimiyetini bile devam ettiriyor. Bu durum son verilmelidir.Öte yandan, bütün bu gelişmiş ül keler, çeşitli ölçülerde şu ya da bu süper devleti denetim, tehdit ve zorbalığı altındadır. Hatta bun lardan bazıları, bir süper devlet tarafından sözde kendi "ailesi" yaftası altında bağımlı duruma dü şürülmüşlerdir. Bütün bu ülkeler, şu veya bu ölçü de süper devletlerin boyunduruk ya da denetiminde kurtulmak, milli bağımsızlık ve egemenliklerin korumak arzusunu taşıyorlar.

ÇKP MERKEZ KOMİTE

Çin Komünist Partisinin 1973'teki 10. Kongrede seçilen Merkez Komitesinin 3. Genel Toplantısı, 16-21 Temmuz tarihleri arasında Pekin'de yapıldı. ÇKP Merkez Komitesi Başkanı Hua Guo-feng, toplantıya başkanlık etti ve önemli bir konuşma yaptı. ÇKP Merkez Komitesinin organları olan Halkın Gazetesi (Renmin Ribao) ile Kızıl Bayrak (Hungçi) dergisi ve Çin Halk Kurtuluş Ordusunun merkez organı olan Kurtuluş Ordusu Günlüğü (Ciefangcun Bao), 23 Temmuz tarihinde "Tarihi Bir Toplantı" başlığını taşıyan ortak bir başyazı yayınladılar. Bu yazıda, ÇKP 10. Merkez Komitesi 3. Genel Toplantısının başarıları şöyle anlatılmaktadır:

Birinci olarak, "3. Genel Toplantı, Başkan Hua'nın bütün Partinin ve bütün ordunun önderi olduğunu onaylamıştır." Bu, ÇKP'nin Başkan Mao'nun yüce bayrağını yüksekte tutarak proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmesi için en sağlam bir güvencedir. Başkan Hua, Çin Devriminin çok kritik bir anında, Parti düşmanı ' Dörtlü Çete' kliğinin ezilmesinde bütün Partimize önderlik etti. Bunun ardından, Dörtlü Çetenin karşı devrimci revizyonist çizgisinin etkilerini, siyasi ekonomik, kültürel ve bütün alanlardan kazımal için bir dizi güçlü tedbir alarak, Başkan Mao'nu proleter devrimci çizgisini azimle hayata uygula dı. Bütün bunlar, çok yüreklendirici başarıların elde edilmesine yol açmıştır." 30 milyon ÇKP üyesi ve 800 milyonluk Çin halkı, "Başkan Hua'nı Başkan Mao'nun iyi bir öğrencisi ve halefi,ÇKP ye layık, dirayetli bir önder ve başkomutan olduğunu her geçen gün daha iyi kavramaktadır."

İkinci olarak, 3. Genel Toplantı, "Deng Siao-ping yoldaşın Parti içindeki ve dışındaki bütün görevlerine yeniden getirilmesini kararlaştırmış tır. Bu, Parti üyelerinin ve geniş kitlelerin arzu larını yansıtmakta ve başta Başkan Hua olmak üzere Parti Merkez Komitesinin kalbinin, Parti üyelerinin ve kitlelerin kalpleriyle beraber çarptı ğını bir kere daha göstermektedir. Başkan Mao, Deng Siao-ping yoldaş hakkında çok önceden açık ve kapsamlı bir değerlendirme yapmıştı. Başkan Hua da, Merkez Komitesi'nin Mart ayında yapılan çalışma toplantısında şunları açıklamıştı: Par

A TEORİSİNİN BİR ÖZETİ

ÜÇÜNCÜ DÜNYA: TARİH TEKERLEĞİNİN İTİCİ GÜCÜ

Gelişmekte olan çok sayıda ülke, sömürgeci ve ...peryalist zulüm ve sömürünün uzun zaman acı-çekmiştir. Siyasi bağımsızlıklarına kavuşmuş ...alarına rağmen, hepsi hâlâ sömürgeciliğin ka-...ılarını tasfiye etmek, milli ekonomilerini geliş-...nek ve milli bağımsızlıklarını pekiştirmek tarihi ...eviyle karşı karşıyadırlar. Bu ülkelerin toprak-...ı geniş, nüfusları kalabalık ve doğal kaynakları ...ıgindir. Bu ülkeler en ağır baskılara maruz kal-...ları için, zulme karşı koyma, kurtuluşlarını ve ...kınmalarını sağlama yolunda en şiddetli isteği ...uyorlar. Onlar, milli kurtuluş ve bağımsızlık ...cadelesinde muazzam bir güce sahip olduklarını ...atladılar ve birbiri ardından parlak zaferler ka-...ıdılar. Onlar dünya tarihinin tekerleğini döndü-...n devrimci itici güçlerden biri ve sömürgeciliğe, ...peryalizme ve özellikle süper devletlere karşı ...cadelede temel güçtürler.

YA İKİ SÜPER DEVLET SAVAŞIR YA DA DEVRİM SAVAŞI ÖNLER

İki süper devlet dünya hegemonyası uğruna bir-...rleriyle yarıştıkları için, aralarındaki çelişme ...r uzlaşmazdır, ya biri diğerini altedecek ya da ...ndisi altedilecektir. Aralarındaki uzlaşma ve iş ...rliği kısmi, geçici ve görecelidir. Aralarındaki ...kabet ise genel, sürekli ve mutlaktır. Sözde "den ...li kuvvet indirimi" ve "stratejik silahların sınır-...ndırılması" dedikleri şey, son tahlilde boş laf-...n başka bir şey değildir. Çünkü gerçekte ne "den ..." vardır, ne de "sınırlandırma" olabilir. Ara-...rında bazı anlaşmalara varabilirler. Ancak bu ...laşmalar bir sahtekarlık ve aldatmacadan ibaret-...r. Aslında onlar daha büyük ve şiddetli bir reka-...ete yönelmektedirler.

Süper devletler arasındaki rekabet bütün dün-...ayı kapsıyor. Aralarındaki rekabetin stratejik a-...ırlık noktası olan Avrupa'da sürekli olarak gergin ...r boy ölçüşme durumu içindedirler. Ortadoğu, Ak-...eniz, İran Körfezi, Hint Okyanusu ve Pasifik böl-...esindeki rekabetleri şiddetleniyor. Onlar her gün ...lahsızlanmadan söz ederken, gerçekte her gün si-...hlanıyorlar. Onlar her gün "yumuşama"dan dem ...ururken gerçekte her gün gerginlik yaratıyorlar. ...atıştıkları her yerde karışıklık patlak veriyor ...mperyalizm ve sosyal-emperyalizm varolduğu sü-...ece, bu dünyada kesinlikle ne huzur olabilir ne de ...ürekli barış". Ya onlar birbirleriyle savaşacak, ya da halk devrim yapacaktır. Başkan Mao Zedung'un belirttiği gibi: "Yeni bir dünya savaşı tehlikesi hâlâ mevcuttur ve bütün ülkelerin halkları hazırlıklı olmalıdır. Ama bugün dünyada esas akım devrimdir."

ÜÇÜNCÜ DÜNYA: SİLKİNİYOR VE AYAĞA KALKIYOR

İki süper devlet kendi anti-tezlerini yaratmış bulunuyorlar. Onlar, küçüğe zorbalık yapan büyük, zayıfa hükmeden güçlü ve yoksulu ezen zengin olarak davrandıkları için Üçüncü Dünyanın ve bütün dünya halklarının şiddetli direnişiyle karşılaşıyorlar. Asya, Afrika ve Latin Amerika halkları sömürgeciliğe, emperyalizme ve özellikle hegemonyacılığa karşı mücadelelerinde yeni zaferler kazanmaktadırlar. Hindiçini halkları, ABD'nin emperyalist saldırganlığına karşı milli kurtuluş mücadelelerinde ilerlemeye devam ediyorlar. Arap ülkelerinin ve Filistin'in halkları, dördüncü Ortadoğu savaşında iki süper devletin denetimini ve "ne savaş, ne barış" durumunu kırıp geçtiler ve İsrail saldırganlarına karşı büyük bir zafer kazandılar. Afrika halkları-nın emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırk ayrımına karşı mücadeleleri derinlemesine gelişiyor. Gine-Bissau Cumhuriyeti, silahlı mücadelenin ateşi içinde şan ve şerefle doğdu. Mozambik, Angola, Zimbabve, Namibya ve Azanya halklarının Portekiz sömürgeci hakimiyetine ve Güney Afrika ile Güney Rodezya'daki beyaz ırkçı rejimlere karşı giriştikleri silahlı mücadeleler ve kitle hareketleri coşkun bir şekilde gelişiyor. Latin Amerika ülkelerinin başlattığı deniz haklarını koruma mücadelesi iki süper devletin deniz hegemonyasına karşı dünya çapında bir mücadele haline gelmiştir. Afrika Birliği Teşkilatı'nın 10. Devlet ve Hükümet Başkanları Toplantısı, 4. Bloksuz Ülkeler Zirve Konferansı, Arap Zirve Konferansı ve İslam Ülkeleri Zirve Konferansı emperyalizmi, sömürgeciliği, yeni-sömürgeciliği, hegemonyacılığı, siyonizmi ve ırkçılığı birbiri peşisıra şiddetle mahkum ettiler. Böylece gelişmekte olan ülkelerin, menfur düşmanlarına karşı ortak mücadelede birliklerini güçlendirmek ve birbirlerini desteklemek yolundaki sağlam irade ve kararlılıklarını gösterdiler. Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkeleri ve halklarının dalga dalga ilerleyen mücadeleleri, dış görünüşü güçlü ama içi kof olan emperyalizmin ve özellikle süper devletlerin temeldeki zaafını açığa çıkarmış ve onların dünyaya hükmetme yolundaki boş hayallerine ağır darbeler indirmiştir.

İki süper devletin hegemonyacılığı ve kuvvet politikası gelişmiş İkinci Dünya ülkeleri arasında da büyük bir hoşnutsuzluk uyandırmıştır. Bu ülkelerin, süper devletlerin denetim, müdahale, tehdit ve sömürüsüne ve onların, iktisadi buhranları başkalarının sırtına yükleme teşebbüslerine karşı verdikleri mücadeleler gün geçtikçe gelişiyor. Bu ülkelerin mücadeleleri de uluslararası durumun gelişmesine önemli bir etki yapıyor.

GERÇEKTE GÜÇLÜ OLAN İKİ SÜPER DEVLET DEĞİL ÜÇÜNCÜ DÜNYA VE BÜTÜN ÜLKELERİN HALKLARIDIR

Sayısız gerçek, iki hegemonyacı devletin gücünü abartan ve halkın gücünü küçümseyen bütün görüşlerin temelsiz olduğunu göstermiştir. Gerçekte güçlü olanlar, bir veya iki süper devlet değil, birleşen ve savaşıp zafer kazanmaya cesaret eden Üçüncü Dünya ve bütün ülkelerin halkıdır. Birçok Üçüncü Dünya ülkesi ve halkı uzun mücadeleler yoluyla siyasi bağımsızlıklarına kavuşabildiklerine göre, hiç şüphesiz bu temel üzerinde birliklerini güçlendirerek ve gerek süper devletlerin zorbalığına maruz kalan diğer ülkelerle gerekse Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği halkı da dahil olmak üzere bütün dünya halklarıyla ittifak kurarak, sürekli mücadele yoluyla eşitsizlik, denetim ve sömürüye dayanan uluslararası iktisadi ilişkileri de kökten değiştirebilecekler ve böylece milli ekonomilerinin bağımsız gelişmesi için gerekli şartları yaratabileceklerdir.

SÖMÜRGECİLİĞİN VE EMPERYALİZMİN TALAN VE SOYGUNU

Sayın Başkan,

Hammadde ve kalkınma meselelerinin özü, gelişmekte olan ülkelerin devlet egemenliklerini koruma, milli ekonomilerini geliştirme ve emperyalizmin, özellikle süper devletlerin talan ve denetimine karşı çıkma mücadelesidir. Bu, günümüzde Üçüncü Dünya ülkeleri ve halklarının sömürgeciliğe, emperyalizme ve hegemonyacılığa karşı verdikleri mücadelenin çok önemli bir yönüdür.

Hepimizin bildiği gibi, sömürgeciler ve emperyalistler son birkaç yüzyıl içinde Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarını insafsızca köleleştirmiş ve soymuşlardır. Onlar, yerli halkın ucuz işgücünü ve zengin doğal kaynaklarını sömürmüş, çarpık ve tek yanlı bir ekonomi oluşturmuş, ucuz tarım ve maden ürünlerini gaspederek kendi sanayi mamulleriyle piyasayı istila ederek, milli sanayiyi boğarak ve eşit olmayan bir mübadele sürdürerek aşırı kârlar elde etmişlerdir. Gelişmiş ülkelerin zenginliği ve gelişmekte olan ülkelerin yoksulluğu, sömürgeciliğin ve emperyalizmin talan siyasetinin sonucudur.

Siyasi bağımsızlığına kavuşmuş olan birçok Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkesinin iktisadi can damarları, hâlâ şu veya bu ölçüde sömürgecilerin ve emperyalistlerin denetimi altındadır. Ve bu ülkelerin eski iktisadi bünyeleri kökünden değişmiş değildir. Emperyalistler ve özellikle süper devletler, gelişmekte olan ülkeler üzerindeki sömürü ve talanlarını sürdürmek ve yoğunlaştırmak için yeni-sömürgeci yöntemleri benimsemiş bulunuyor-

(Devamı arkada)

...İNİN SON KARARLARI

...i düşmanı Vang-Cang-Ciang-Yao kliğinin Deng ...iao-ping'e yöneltttiği saldırılar ve yüklediği a-...ılsız suçlar, bu kliğin Parti ve Devlet yönetimi-...i gaspetmeyi amaçlayan tertibinin önemli bir ...arçasıydı. Dörtlü Çetenin Deng Siao-ping yol-...aşa yöneltttiği iftira ve asılsız suçlamaların tü-...nü reddedilmelidir'". Başkan Hua, Başkan Yar-...ımcıları Yeh Çien-ying ve Deng Siao-ping ve ...KP'nin diğer merkez yöneticileri, "Lenin'in dediği gibi, en önemli görevlere seçilen ve liderler ...enilen en güvenilir, en nüfuzlu ve en tecrübeli ...imselerden oluşan, istikrarlı bir yönetim meydana getirmektedirler. Partimizin önünde fevkalade bir gelecek vardır."

Üçüncü olarak, ÇKP Merkez Komitesinin son Genel Toplantısı, "Dörtlü Çete denilen Parti düşmanı kliğin mensupları olan Vang Hun-ven, Çang Çung-çiao, Çiang-çing ve Yau Ven-yuan'nın Partiden kesinlikle ihraç edilmelerine ve Parti içinde ve dışındaki bütün görevlerinden alınmalarına oybirliğiyle kararlaştırılmıştır. Bu, tarihin ve halkın yargısıdır. Dörtlü Çetenin yıkılmasıyla, Partimiz daha da güçlenmiş ve sağlamlaşmıştır."

Dördüncü olarak, 10. Merkez Komitesinin 3. Genel Toplantısı, ÇKP 11. Kongresinin bu yıl, içinde yapılmasını kararlaştırmıştır. Bu Kongrede, "iki çizgi arasındaki 11. büyük mücadelenin tecrübeleri özetlenecek ve Dörtlü Çetenin ezilmesiyle kazanılan önemli siyasi ve örgütsel başarılar daha da pekiştirilip geliştirilecektir. Bu Kongre, gelenekleri sürdüren ve ilerleme yolunu açan bir kongre olarak Partimizin tarihine geçecek, ülkemizin büyük bir düzenliliğe yönelmesinin önemli bir işareti olacak, ülke içinde ve dışında büyük ve derin etkiler yapacaktır."

ÇKP merkez organlarının ortak başyazısı şu sözlerle son buluyor: "Bütün ülkenin durumu iyidir ve her geçen gün daha da iyileşmektedir. Biz, 3. Genel Toplantının çağrılarına uyarak ve Başkan Mao'nun yüce bayrağını yüksekte tutarak, başta Başkan Hua olmak üzere Parti Merkez Komitesinin etrafında daha sıkı bir şekilde birleşme li, 11. Parti Kongresinin toplanışını sosyalist devrim ve sosyalist inşada kazanılan yeni başarılarla selamlamalıyız "

MAO ZEDUNG'UN ÜÇ DÜNYA TEORİSİNİN BİR ÖZETİ

(Baş tarafı 7. sayfada)

lar. İktisadi talan ve siyasi müdahale amacıyla gelişmekte olan ülkelere sermaye ihraç ediyor ve "çokuluslu şirketler" gibi uluslararası tekelci örgütler vasıtasıyla "devlet içinde devlet" kuruyorlar. Onlar, uluslararası piyasalardaki tekelci durumlarından faydalanarak kendi mallarının ihraç fiyatlarını yükseltiyor ve gelişmekte olan ülkelerin hammaddelerinin fiyatlarını düşürüyor, bu yolla muazzam kârlar vuruyorlar. Üstelik kapitalizmin siyasi ve iktisadi buhranları derinleştikçe ve aralarındaki rekabet şiddetlendikçe, iktisadi ve mali buhranların yükünü başkalarının omuzlarına yükleyerek gelişmekte olan ülkeleri gitgide daha yoğun bir şekilde talan ediyorlar.

SOSYAL EMPERYALİZM: ULUSLARARASI SİLAH TÜCCARI VE TEFECİ

Şunu da kaydetmek gerekir ki, kendini "sosyalist bir ülke olarak tanıtan süper devlet yeni-sömürgeci iktisadi talan yöntemlerinde diğerinden hiç de geri kalmıyor. Sözümona "iktisadi işbirliği" ve "uluslararası işbölümü" adı altında aşırı kârlar koparmak için kendi "ailesi" içinde baskı tedbirleri uyguluyor. Başkalarının zararı pahasına kâr peşinde koşma işinde, diğer emperyalist ülkeler de daha az görülen derecede ileri gidiyor. Onun sözümona "yardım" ve "destek" adı altında bazı ülkelerde kurduğu "ortak işletmeler" özünde "çokuluslu şirketlerin" bir kopyasıdır. O, modası geçmiş teçhizatı ve standartlara uymayan silahları fahiş fiyatla satmayı ve karşılığında gelişmekte olan ülkelerin stratejik hammaddelerini ve tarım ürünlerini talan etmeyi olağan bir uygulama haline getirmiştir. O, büyük çapta silah ve mühimmat satarak uluslararası bir ölüm tüccarı haline gelmiştir. O, sık sık başkalarının içinde bulunduğu güçlüklerden faydalanarak alacaklarının ödenmesi için onları sıkıştırmaktadır. Bu süper devlet, son Ortadoğu savaşı sırasında mühimmat satarak kazandığı bol miktarda dövizle düşük fiyata satın aldığı Arap petrolünü yüksek fiyatla satarak, kaşla göz arasında muazzam kârlar elde etti. Üstelik o, "sınırlı egemenlik" teorisinden dem vuruyor. Gelişme yolundaki ülkelerin kaynaklarının güya uluslararası servet olduğunu iddia ediyor ve hatta "doğal kaynaklar üzerindeki egemenliğin, büyük ölçüde gelişmekte olan ülkelerin sanayilerinin bu kaynaklardan faydalanma yeteneğine bağlı olduğunu" ileri sürüyor. Bunlar açıktan açığa emperyalist safsatalardır. Bu safsatalar diğer süper devletin, ' sömürülenlerle sömürenler arasındaki ilişkileri muhafaza etmek için yaydığı sözümona "karşılıklı bağlılık" teorisinden bile daha açıktır. Adına layık gerçek bir sosyalist ülkenin, enternasyonalizm ilkesine bağlı kalması, ezilen milletleri ve ülkeleri içtenlikle desteklemesi ve milli ekonomilerini geliştirmelerine yardım etmesi gerekir. Oysa bu süper devlet tam tersini yapıyor. Bu, onun lafta sosyalist, fiiliyatta ise emperyalist olduğunu bir kere daha ispatlıyor.

YOKSUL ÜLKELER! SÖMÜRÜ VE TAHAKKÜME KARŞI BİRLEŞELİM

Sömürgeciliğin, emperyalizmin ve özellikle süper devletlerin talan ve sömürüsü, yoksul ülkeleri daha yoksul, zengin ülkeleri daha zengin yaparak aralarındaki uçurumu gitgide derinleştiriyor. Emperyalizm gelişmekte olan ülkelerin kurtuluşu ve ilerlemesi önündeki en büyük engeldir. Gelişme yolundaki ülkelerin emperyalizmin iktisadi tekeline ve talanına son vermeleri, bu engeli ortadan kaldırmaları, iktisadi kaynaklarını ve diğer hak ve menfaatlerini korumak için gerekli bütün tedbirleri almaları tamamen haklı ve doğrudur.

Emperyalizmin ve özellikle süper devletlerin faaliyetleri, gelişme yolundaki ülkelerin, iktisadi bağımsızlıklarına kavuşma yolunda zafer dolu ilerleyişlerini asla engelleyemeyecektir. Son Ortadoğu savaşında, yekvücut olarak birleşen Arap ülkeleri petrol silahına sarılarak siyonizme ve destekçilerine ağır bir darbe indirdiler. Yaptıkları iyi ve doğruydu. Bu, gelişmekte olan ülkelerin emperyalizme karşı mücadelesinde şimdiye kadar görülmemiş bir olaydı. Bu, Üçüncü Dünya halklarının moralini bir hayli yükseltti ve emperyalizmin çalımını bozdu. Bu, emperyalizmin uzun zamandır sürdürdüğü uluslararası iktisadi tekelini kırdı ve gelişmekte olan ülkelerin birleşik mücadelesinin gücünü ispatladı. Madem ki emperyalist tekeller dünya pazarlarını istedikleri gibi kontrol etmek için işbirliği yaparak gelişmekte olan ülkelerin hayati menfaatlerine büyük zarar veriyorlar, gelişmekte olan ülkeler emperyalizmin tekelini kırmak ve kendi iktisadi hak ve menfaatlerini korumak için neden birleşmesinler? Petrol savaşı insanların ufkunu genişletti. Petrol savaşı sırasında yapılanlar, diğer hammaddeler için de yapılabilir ve yapılmalıdır.

Şunu da kaydetmek gerekir ki, gelişmekte olan ülkelerin kendi doğal kaynaklarını koruma mücadelesi, sadece iktisadi bakımdan önem taşımıyor. İki süper devletin silahlanmayı ve savaş hazırlıklarını sürdürmek ve dünya hegemonyası peşinde koşmak amacıyla Üçüncü Dünyanın kaynaklarını açgözlülükle talan etmeleri kaçınılmazdır. Gelişmekte olan ülkelerin kendi kaynaklarını korumaları ve denetlemeleri, yalnız siyasi bağımsızlıklarını pekiştirmek ve milli ekonomilerini geliştirmek için değil, aynı zamanda süper devletlerin silahlanma ve savaş hazırlıklarına karşı çıkmak ve onların saldırı savaşları başlatmalarını önlemek için de çok önemlidir.

SİYASİ BAĞIMSIZLIĞI PEKİŞTİRMEK VE KENDİ GÜCÜNE DAYANMA

Sayın Başkan,

Kanımızca, Üçüncü Dünya ülkelerinin siyasi bağımsızlıklarını korumaları, ekonomilerini geliştirmelerinin birinci ön şartıdır. Siyasi bağımsızlığa kavuşmak, bir ülke halkı için sadece ilk adımdır. Bu bağımsızlık daha da pekiştirilmelidir. Çünkü ülke içinde sömürgeciliğin kalıntıları hâlâ mevcuttur, emperyalizmin ve hegemonyacılığın yıkıcılığı ve saldırısı tehlikesi hâlâ mevcuttur. Siyasi bağımsızlığın pekiştirilmesi, kaçınılmaz olarak bir süreklı mücadele sürecidir. Son tahlilde, siyasi bağımsızlıkla iktisadi bağımsızlık birbirinden ayrılamaz. Siyasi bağımsızlık olmadan, iktisadi bağımsızlığa kavuşulamaz; iktisadi bağımsızlık olmadan, bir ülke tam ve sağlam bir bağımsızlığa sahip olamaz.

Gelişmekte olan ülkeler, ekonomilerini bağımsız olarak geliştirmek bakımından büyük bir potansiyele sahiptirler. Bir ülke kendi özelliklerine ve şartlarına göre hiç yılmadan çaba sarfettiği ve kendi gücüne dayanmak yolunda ilerlediği takdirde, giderek kendi sanayi ve tarımının modernleştirilmesinde önceki nesillerin ulaşamadığı yüksek bir gelişme düzeyine ulaşması tamamen mümkündür. Gelişmekte olan ülkelerin kalkınması konusunda emperyalizm tarafından yayılan karamsarlık ve acz fikirleri temelsiz ve ard niyetlidir.

Biz kendi gücüne dayanmak derken şunu kastediyoruz: Bir ülke esas olarak kendi halkının gücüne ve zekasına dayanmalı, iktisadi can damarlarını kendi elinde tutmalı, kendi kaynaklarından tam olarak yararlanmalı, yiyecek üretimini arttırmaya çalışmalı ve milli ekonomisini adım adım ve planlı bir şekilde geliştirmelidir. Bağımsızlık ve kendi gücüne dayanmak politikası asla ülkenin kendi şartlarına uymamak anlamına gelmez. Tersine birbirinden farklı şartların ayırdedilmesine ve her ülkenin içinde bulunduğu somut şartlara göre, kendi gücüne dayanmada kendine özgü bir yol izlemesini gerektirir. Şimdiki aşamada gelişmekte olan bir ülke milli ekonomisini geliştirmek için, her şeyden önce doğal kaynaklarını kendi elinde tutmalı ve yabancı sermayenin kontrolundan adım adım kurtulmalıdır. Birçok gelişmekte olan ülkenin hammadde üretimi, henüz milli ekonomisinin oldukça büyük bir kısmını teşkil ediyor. Bu ülkeler hammaddelerinin üretimini, kullanımını, satışını, stok edilmesini ve nakliyatını kendi ellerine alabilir ve bunları eşit ticaret ilişkileri temelinde rasyonel fiyatlarla satıp karşılığında kendi sanayi ve tarım üretimlerini geliştirmek için gerekli olan malları eskisinden daha büyük miktarda satın alabilirlerse karşı karşıya bulundukları güçlükleri adım adım giderebilecek ve yoksulluğa ve geri kalmışlığa bir an önce son verme yolunu açabileceklerdir.

ÜÇÜNCÜ DÜNYA ÜLKELERİ İŞBİRLİĞİ VE YARDIMLAŞMAYI GÜÇLENDİRMELİ

Kendi gücüne dayanmak, asla "kendi içine kapanmak" ve dış yardımı reddetmek anlamına gelmez. Çeşitli ülkelerin, devlet egemenliğine saygı, eşitlik ve karşılıklı yarar, karşılıklı tamamlayıcı mübadele ilkeleri temelinde iktisadi ve teknik işbirliği yapmalarını milli ekonomilerinin gelişmesi bakımından daima faydalı ve zorunlu saydık.

Burada, gelişmekte olan ülkeler arasındaki iktisadi işbirliğinin özel bir önem taşıdığını özellikle kaydetmek isteriz. Üçüncü Dünya Ülkeleri geçmişte ortak bir kaderi paylaşmışlardır ve bugün sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe ve büyük devlet hegemonyacılığına karşı çıkmak, milli ekonomilerini geliştirmek ve ülkelerini inşa etmek gibi ortak görevlerle karşı karşıya bulunuyorlar. Daha sıkı birleşmemiz için her sebep mevcuttur. Birbirimizden uzaklaşmamız için ise hiçbir sebep yoktur. Emperyalistler ve özellikle süper devletler hakimiyet,denetim ve talanlarını sürdürmek için, biz gelişmekte olan ülkeler arasındaki bazı geçici ayrılıklardan faydalanarak aramıza nifak tohumları saçmaya ve birliğimizi bozmaya çalışıyorlar. Uyanıklığımızı sonuna kadar korumalıyız. Biz gelişmekte olan ülkeler arasındaki ayrılıklar ilgili taraflar arasında müzakereler yoluyla pekala halledilebilir ve halledilmelidir. Petrol meselesinde taraf olan gelişmekte olan ülkelerin, bu meselenin akılcı bir çözümünü bulmak için olumlu çabalar sarfetmelerinden ve uygun yollar aramalarından memnunluk duyuyoruz. Biz gelişmekte olan ülkeler, sadece siyasi bakımdan birbirimizi desteklemekle kalmamalı, iktisadi bakımdan da birbirimize yardım etmeliyiz. Aramızdaki işbirliği, gerçekten eşit bir işbirliğidir ve geniş bir gelişme imkanları vardır.

BARIŞ İÇİNDE BİRARADA YAŞAMA VE KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI

Sayın Başkan,

Üçüncü Dünya ülkeleri şimdiki son derece eşitsiz uluslararası iktisadi ilişkilerin değiştirilmesini şiddetle talep ediyorlar ve bu konuda birçok akılcı reform teklifi getirmiş bulunuyorlar. Çin Hükümeti ve halkı, Üçüncü Dünya ülkelerinin bütün haklı tekliflerini hararetle onaylamakta ve kesinlikle desteklemektedir.

Biz, ülkeler arasındaki siyasi ve iktisadi ilişkilerin egemenlik ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygı, karşılıklı saldırmazlık, birbirinin içişlerine karışmama, eşitlik ve karşılıklı yarar ve barış içinde bir arada yaşama Beş İlkesi temelinde kurulmasını savunuyoruz. Biz, herhangi bir ülkenin bu ilkelere aykırı olarak dünyanın herhangi bir bölgesinde hegemonya ve nüfuz alanları kurmasına karşıyız.

Biz, her ülkenin işlerinin kendi halkı tarafından yürütülmesi gerektiği görüşündeyiz. Gelişmekte olan ülkelerin halkları, kendi sosyal ve iktisadi sistemlerini serbestçe seçme ve tayin etme hakkına sahiptirler.

Biz, gelişmekte olan ülkelerin kendi doğal kaynakları üzerindeki egemenliklerini sürekli olarak kendi ellerinde tutmalarını ve kullanmalarını destekliyoruz. Biz, gelişmekte olan ülkelerin bütün yabancı sermayeyi, özellikle "çok uluslu şirketleri" millileştirme de dahil her yolla denetim altına alma ve yönetmelerini destekliyoruz. Biz, gelişmekte olan ülkelerin "tek başlarına ya da topluca, kendi güçlerine dayanma" yoluyla milli ekonomilerini geliştirme tutumlarını destekliyoruz.

BÜYÜK OLSUN, KÜÇÜK OLSUN BÜTÜN ÜLKELER EŞİTTİR

Biz, küçük olsun büyük olsun, yoksul olsun zengin olsun, bütün ülkelerin eşit kabul edilmesi ve uluslararası iktisadi işlerin bir veya iki süper devletin tekelinde bulunması yerine dünyadaki bütün ülkeler tarafından ortaklaşa yönetilmesi gerektiği görüşündeyiz. Biz, dünya nüfusunun ezici çoğunluğunu meydana getiren gelişmekte olan ülkelerin uluslararası ticaret, para, deniz nakliyatı vb. gibi meselelerle ilgili bütün kararların alınmasına katılma hakkını destekliyoruz.

Biz, uluslararası ticaretin eşitlik, karşılıklı yarar ve karşılıklı tamamlayıcı mübadele ilkeleri temeline dayanması gerektiğini savunuyoruz. Biz, gelişmekte olan ülkelerin kendi hammaddelerinin, temel ürünlerinin, yarı-mamul ve mamul maddelerinin ticaret hadlerinin düzeltilmesi, piyasalarının genişletilmesi, adil ve elverişli fiyatların tesbiti yolundaki acil taleplerini destekliyoruz. Biz, gelişmekte olan ülkelerin sömürgeciliğe, emperyalizme ve hegemonyacılığa karşı birleşik bir mücadele vermek için, çeşitli hammadde ihraç eden ülkeler örgütleri kurmalarını destekliyoruz.

"YARDIM" ADI ALTINDA YAPILAN BASKIYA VE TEFECİLİĞE KARŞIYIZ

Biz, gelişmekte olan ülkelere iktisadi yardım yapılırken, yardım alan ülkelerin egemenliğine kesinlikle saygı gösterilmesi, hiçbir siyasi ve askeri şart koşulmaması, herhangi bir imtiyaz ya da aşırı kâr sağlamak için hiçbir talepte bulunulmaması gerektiği görüşündeyiz. Gelişmekte olan ülkelere açılan kredi, faizsiz ya da düşük faizli olmalı, gerektiğinde ana para ve faizin ödenmesinin ertelenmesine, hatta zorunluluk halinde borcun azaltılmasına ya da kaldırılmasına imkan vermelidir. Biz, yardım adı altında gelişmekte olan ülkelere karşı tefecilik ve şantaj uygulanmasına karşıyız.

Biz, gelişmekte olan ülkelere sağlanan teknolojinin pratik, etkili, ucuz ve kullanışlı olması gerektiği görüşündeyiz. Yardım alan ülkelere gönderilen uzmanlar ve diğer personel, o ülke halkına teknik bilgileri titizlikle öğretmek, ülkenin kanunlarına ve milli adetlerine saygı göstermekle yükümlüdürler. Onlar, asla kanunsuz faaliyetlerde bulunmamak bir yana, özel taleplerde bile bulunmamalı ve özel kolaylıklar istememelidirler.

EĞER ÇİN RENGİNİ DEĞİŞTİREREK BİR SÜPER DEVLET OLURSA...

Sayın Başkan,

Çin sosyalist bir ülke, aynı zamanda gelişmekte olan bir ülkedir. Çin, Üçüncü Dünyaya mensuptur. Başkan Mao'nun öğretilerini sıkı sıkıya izleyen Çin Hükümeti ve halkı, bütün ezilen halkların ve milletlerin milli bağımsızlıklarını kazanma ve koruma, milli ekonomilerini geliştirme ve sömürgeciliğe, emperyalizme ve hegemonyacılığa karşı koyma mücadelelerini kesinlikle desteklemektedir. Bu, boynumuzun borcu olan enternasyonalist görevimizdir. Çin bir süper devlet değildir ve asla olmaya da çalışmayacaktır. Süper devlet nedir? Bir süper devlet, her yerde başka ülkelere karşı saldırı, müdahale, denetim, yıkıcılık ve talan uygulayan ve dünya hegemonyası peşinde koşan emperyalist bir ülkedir. Büyük bir sosyalist ülkede kapitalizm geri getirilirse, o ülke kaçınılmaz olarak süper devlet haline gelir. Gerek son yıllarda, Çin'de yapılan Büyük Proleter Kültür Devrimi ve gerekse halen bütün Çin'de yürütülen Lin Biao'yu ve Konfiçyus'u eleştirme hareketi, kapitalizmin geri getirilmesini önlemeyi ve sosyalist Çin'in rengini asla değiştirmeyip daima ezilen halkların ve ezilen milletlerin safında yer almasını sağlamayı amaçlamaktadır. Eğer günün birinde Çin rengini değiştirerek bir süper devlet haline gelirse, o da dünyanın her yerinde bir müstebit gibi davranıp başkalarını baskı, saldırı ve sömürüye maruz bırakacak olursa, o zaman dünya halkları Çin'e sosyal-emperyalist yaftasını asmalı, onun yüzünü açığa vurmalı, ona karşı çıkmalı ve Çin halkıyla birlikte onu devirmelidir.

Sayın Başkan,

Tarih mücadele içinde gelişir ve dünya çalkantılar içinde ilerler. Emperyalistler ve özellikle süper devletler, binbir güçlükle karşılaşıyor ve günden güne çöküyorlar. Ülkeler bağımsızlık, milletler kurtuluş, halklar devrim istiyorlar. Bu tarihin karşı konulmaz akımıdır. Üçüncü Dünya ülkeleri ve halklarının aralarındaki birliği sağlamlaştırdıkları, birleşebilecek bütün güçlerle birleştikleri ve uzun süreli bir mücadele sürdürdükleri takdirde, mutlaka yeni zaferler kazanmaya devam edeceklerinden eminiz.

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

Bulgar revizyonistlerinin AP'li kodamanlarla kurduğu şirket

25 Nisan tarihli Ticaret Sicili gazetesi yeni bir şirketin kurulduğunu bildiriyordu. Adı: "Trakya Transport Uluslararası Nakliyat Anonim Şirketi". Kurucuları ise şunlar: Eski Turizm ve Tanıtma Bakanı ve Türk Hava Yolları Yönetim Kurulu Başkanı AP'li Nihat Kürşat, eski milletvekili ve AP İstanbul İl İdare Kurulu üyesi Arif Ertunga, Mehmet Üstünkaya, Bulgar Popov, Chopov ve Antanov. Nihat Kürşat ve Arif Ertunga'nın daha önce de 'DSOMAP' Bulgar TIR nakliyat şirketinin temsilcisi oldukları biliniyor. Yeni şirket TIR kamyonlarıyla mal taşıyacak. Mallar Edirne sınırına kadar Bulgar TIR'larıyla getirilecek, buradan Türk plakalı TIR'lara nakledilecek. Böylece Bulgar TIR'ları Türkiye'den geçiş ücreti ödemeyecek ve paralar şirketin kasasında kalacak.

TIR'ların geçiş ücretleri bilindiği gibi uzun süredir Türkiye ile Bulgaristan arasında önemli bir anlaşmazlık konusudur. Bulgar revizyonistleri kamyonlarını Türkiye'den parasız geçirmek için baskı yapmaktadırlar. Böylece fiyat kırma olanağı elde ederek Avrupa çapında bir nakliyat tekeli kurmaya çalışmaktadırlar. Nitekim 1 milyara yaklaşan geçiş paralarını ödememek için akla gelebilecek bütün yöntemlere başvurmuşlar ve Türkiye'yi elektriğini kesmekle tehdit etmişlerdir. Türkiye'den yaklaşık olarak yılda 110 bin TIR kamyonu geçmekte ve her TIR başına yaklaşık 30 bin lira ücret alınmaktadır. Bu durumda Türkiye 1976 yılında TIR geçişlerinden 3 milyar lirayı aşkın döviz elde etmiştir. Bulgar revizyonistlerinin ve ortaklarının vuracakları para ise senede bugünkü hesapla yaklaşık 30 milyon dolardan yani 500 milyon liradan fazla olacaktır.

Şirketin bir başka yönü daha vardır: 25 Temmuz tarihli Cumhuriyet'te Uğur Mumcu'nun yazdığına göre şirketin kuruluşu konusunda Genelkurmay'ın ve MİT'in birtakım "ilginç yazıları" bulunmaktadır.

Çeşitli şirketlerin paravanası arkasında casusluk faaliyeti yürütmek öteden beri bilinen emperyalist bir yöntemdir. Bulgar revizyonistlerinin bir taşla birkaç kuş vurmak istediklerinden şüphe edilemez.

Sosyal-emperyalistlerin bir diğer faaliyeti ise kaçakçılıktır. Bulgaristan'ın Varna limanı Rusya'nın kaçakçılık üssü durumundadır. Bunu Türkiye'de Hürriyet ve Milliyet gibi birçok basın organı yazmıştır. Her köşede satılan Amerikan sigaralarından, Ülkü Ocaklı komandoların ceplerindeki Çekoslovak yapısı tabancalara kadar hepsi Varna üzerinden Türkiye'ye sokulmaktadır. TIR'lar da kaçakçılığın önemli araçlarındandır. Son olarak kurulan şirketin aynı zamanda kaçakçılık faaliyetinin de bir parçası olduğu şüphe götürmez.

Artık bugün Türkiye'de eski Amerikan pazarlarının yerini giderek Rus pazarları almaktadır. Hürriyet 27 Temmuz günü şöyle yazıyor: "Amerikan malları ile açıldığı için adları Amerikan pazarları diye kaldı. O zamanlar Türkiye'de Amerikan malları ve Amerikan modası egemendi... Şimdi ise, bu Amerikan pazarlarında bol Rus malları satılıyor. ..."

Şirketin hükümet nezdindeki çöpçatanlığını ise şimdi Milli Savunma Bakanı olan Sadettin Bilgiç yapmış. Yani Bulgar revizyonistleri kancayı sağlam yere atmışlar. "Milli Savunma"nın başına Bulgar revizyonistlerinin aracıları geçiyor. Bunlar neyi savunacaklar acaba? Türkiye'nin can düşmanlarının Türkiye'ye kazık atmak, casusluk faaliyetlerini örtmek ve kaçakçılık yapmak için kurdukları şirketlere aracılık yapanlar hangi "milli" çıkarları savunacaklar? Eskiden Amerikan şirketlerinin temsilciliği devlet içinde yükselmek için muteber bir işti. Şimdi Amerika'nın araçlarına Rusya el atıyor.

Sosyal-emperyalistler Türkiye'de kimlerle iş yapıyor? Kürşatlarla, Ertungalarla, Bilgiçlerle... Yeni Çarlar yurdumuz üzerindeki etkinliklerini artırmak için Türkiye'nin en gerici güçleriyle işbirliğine girişmektedirler. AP'li kodamanlara gelince, parayı veren düdüğü çalmaktadır. Şimdi popovların, mopofların devri başlamakta diye düşünüyor olmalılar. Türkiye'nin çıkarlarını satarak komisyon almayı sürdürmek için kuyruğa girmişlerdir. Kaderlerini emperyalistlere bağlayanlar, emperyalistlerin sonunu paylaşacaklardır.

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Bu hafta kampanyamıza Yeni Çarlarla "işbirliği anlaşmasına Hayır" diyen 807 yurttaş katıldı. Bu imzaların illere göre dağılımı şöyle:

İstanbul: Alibeyköy'den çoğunluğu işçilerden olmak üzere 121, Kartal'dan 13, Küçükbakkalköy'den 10, çeşitli yerlerden 11; Erzurum: Şenkaya'dan 138; Malatya: Yeşilkaynak ve Yeşiltepe mahallelerinden 77, Hekimhan'ın Başkınık köyünden 7; İzmit: Çoğunluğu işçilerden ve M. Yüksek Okulu öğrencilerinden olmak üzere 59; Sivas: Kangal'dan 52; Ankara: Aktepe'den 45, çeşitli yerlerden 4; Diyarbakır: 47; Çorum: 45; Belçika: 37'si Türkiyeli işçilerden olmak üzere 43; Adana: Osmaniye Cezaevi tutuklularından 20, Ceyhan'dan 6; Bolu: Düzce'den 25; Burdur: Yeşilova'nın Doğanbaba köyünden 19, Kayadibi köyünden 1; Batı Almanya: Hamburg'dan 20; Kastamonu: İnebolu'nun Çubuk köyünden 13; İsviçre'den 11; Kayseri'den 7; İçel: Silifke'den 6; İzmir: Torbalı'dan 4; Ordu: Perşembe'den 3 imza. Bu sayımızdan itibaren imza sayısı 200'e kadar olan şehirleri çeşitli yerler arasına alıyoruz. Bu şehirlerden gelen imzalar 200'ü geçince gene isimleri listede yayınlanacaktır.

Bugüne kadar elimize geçen 71.189 imzanın illere göre dağılımı ise şöyledir:

İSTANBUL	9097	DENİZLİ	1292	BALIKESİR	346
ANKARA	7253	BATI ALMANYA	1065	FRANSA	343
KAHRAMANMARAŞ	6181	BOLU	1027	İSPARTA	343
İZMİR	6075	TRABZON	959	ZONGULDAK	336
TUNCELİ	5917	İÇEL	795	ESKİŞEHİR	325
ADANA	4202	ELAZIĞ	748	TOKAT	293
ERZİNCAN	2711	DİYARBAKIR	676	KARS	289
SİVAS	2688	ANTALYA	563	ADIYAMAN	239
GAZİANTEP	2512	ORDU	502	UŞAK	233
MANİSA	1953	AYDIN	458	BURDUR	229
MALATYA	1924	AMASYA	407	MUŞ	225
HATAY	1880	KAYSERİ	394	ÇEŞİTLİ YERLER	2743
KONYA	1631	KOCAELİ	392		
MUĞLA	1571	BURSA	372	TOPLAM	71.189

"Dış müdahale son bulsun! Biz Türkler ve Rumlar Kıbrıs'ı birleştirmek istiyoruz"

Muhabirimiz ülkemizi ziyaret eden bir Kıbrıslı Türk aile ile Kıbrıs sorunu üzerine görüştü. Magosa yakınlarındaki bir köyde seracılık yapan aile dergimizin ilgisinden sevinç duyduğunu belirterek soru - larımızı cevapladı. İlk sorumuz şöyleydi:

— "İşgalden önce ve sonra hal - kın yaşantısı nasıldı? Türk ve Rum toplumları arasındaki ilişkiler hakkında bilgi verir misiniz?"

— "İşgalden önce özellikle idari olarak iki toplum arasındaki ilişkiler pek iyiydi denemez. Türkler ekonomik bakımdan çok zayıftı. Bazı yerlerde Rum yönetimi tarafından göçe zorlandıkları oluyordu. Türkler rahatlıkla iş bulabiliyordu ancak yatırımlar esas olarak Rumlar tarafından yapılıyordu. Bu sistemin bozuk olmasından ileri geliyordu. Yoksa Türk ve Rum halkı arasında sürekli ilişki vardı. Rumlarla ticaret yapıyorduk, alışverişimiz vardı. Onlarla dostluğumuz vardı. İşgalden sonra ilişkilerimiz tamamen bozuldu. Şimdi tamamen kapalı durumdayız. Eğer bu durum değişirse yeniden dostluk kurulabilir. Halk eski duruma dönmeyi istemiyor ama, şimdiki durumu da hiç istemiyor. Rumların baskısı kalktı, onun yerine Türkiye'nin baskısı geldi. Biz içişlerimize karışılmasın istiyoruz. Şimdi Kıbrıs konusunu Kıbrıs konusu olmaktan çıkardılar."

Kıbrıslı aile Türk birlikleriyle, Kıbrıs Türk halkı arasındaki ilişkiler konusundaki sorumuzu şöyle cevaplandırdı:

— "İyi değil. Aslında bizim bulunduğumuz bölgede doğrudan ilişki pek yok. Esas baskıyı askerlerin bulunmasından yararlanarak Türk elçiliği yapıyor. Biz Türkiye'nin baskısını hissediyoruz. Elçiliğe bağlı bir koordinasyon komitesi var. Kıbrıslı Türklerin bütün işlerine bu komite karışıyor. Sanki Kıbrıs'ın bir bölümü Türkiye'ye aitmiş gibi. Türkiye Kıbrıs'a ihracat yapıyor. Bu da Kıbrıs piyasasını boğuyor ve bizim ürünlerimizi satamamıza yol açıyor. Dışarıya satmamız ise şimdi imkansız. Çünkü tamamen dünyaya kapalı bir durumdayız. Ve Rumlarla ilişkilerimiz başlamadan, Kıbrıs meselesi çözülmeden dünyaya açılmamız mümkün olmayacak. Fabrikalar da üretimi durdurmuş vaziyetteler. Kıbrıs Türk bölümü ekonomik olarak çöküşe gidiyor."

Türkiye'den Kıbrıs'a gönderilen aileler hakkında bir soru yönelttik yoruz:

— "Türkiye'den gönderilenler sorun yaratıyor mu?"

— "Türkiye'den gelenler birinci sınıf vatandaş oluyor. Bunlar maksatlı olarak gönderiliyorlar. Böylece halkın arasına ikilik sokuluyor. Biz ikinci sınıf vatandaş sayılıyoruz. İktisadi bakımdan, yerleşme bakımından onlara öncelik tanınıyor. Gazeteler toprağı olmayan yoksul ailelerin Kıbrıs'a geldiklerini yazdılar. Ama gerçek böyle değil. Gelenlerin çoğunun Türkiye'de işyerleri veya toprakları var. Onlara niye geldiklerini sorduğumuzda 'bize Kıbrıs'ta güzel ve bol yiyecek var evler var dediler, toprak ve mülk

Kıbrıs konusunda Rusya'nın son manevraları

Son zamanlarda sosyal-emperyalistler Kıbrıs konusunda yeni bir hamleye giriştiler. Bir yandan Rus propaganda cihazının bütün hoparlörleri büyük bir gürültü ile Moskova'nın emellerini dünyaya yayarken, bir yandan da Yeni Çarlar peşpeşe heyetler yollayarak Kıbrıs'ın içişlerine el atıyorlar.

Moskova radyosu çözümün "Birleşmiş Milletler platformunda" aranması gerektiğini söylüyor. TASS ajansı, 14 Temmuz 1977 tarihinde yayınladığı bir yorumunda, "ülkeyi ikiye bölen yabancı kuvvetler"den sözetti. Sovyetler Birliği hükümet organı İzvestiya ise, "Viyana ve Lefkoşe'de yürütülmüş olan toplumlararası görüşmelerin başarısızlıkla sonuçlandığını" iddia ediyor. (Politika, 20 Temmuz 1977)

Yeni Çarlar sadece propaganda hoparlörlerinin sesini yükseltmekle kalmıyorlar. Onlar, gittikçe artan bir şekilde Kıbrıs'ın içişlerine ellerini uzatıyorlar.

Haziran ayı içinde Kıbrıs 'a giden bir Rus heyeti, "yardım" kisvesi altında sulama tesislerine el attı. Temmuz ayı başında da Kıbrıs Rum yetkililerinden oluşan bir heyet, Moskova'ya davet edildi. Kıbrıslı Rumlar, yüksek seviyedeki Rus görevlileri ile temaslarda bulundular.

Ve nihayet Yeni Çarlar, Kıbrıs'ın işgalinin üçüncü yıldönümünü bahane ederek, sadık adamları Çandra'yı Kıbrıs'a yolladılar. Çandra, Yeni Çarların oyuncağı "Dünya Barış Konseyi"nin başkanıdır. Çandra kendine bir de "Uluslararası Kıbrıs Dayanışma Konseyi Başkanı" süsü vermeyi ihmal etmedi. Çandra' ya Çekoslovakya, Belçika, Macaristan ve Polonya'dan görevlendirilen revizyonistler eşlik ediyorlardı. Moskova'nın uşağı Çandra da, "Kıbrıs'ın bir uluslararası sorun" olduğunu iddia etti ve Yeni Çarların "Birleşmiş Milletler çerçevesinde Kıbrıs konusunda geniş kapsamlı bir uluslararası konferansın bir an önce toplanması" isteğini tekrarladı.

Bir kez, toplumlararası görüşmelerin başarısızlıkla sonuçlandığı iddiası, kuyruklu bir yalandan ibarettir. Bu yalanın amacı toplumlararası görüşmeleri baltalamaktır. İkili görüşmeler ne son bulmuş, ne de çıkmaza girmiştir. Kıbrıs'ın iki toplumu önümüzdeki günlerde görüşmelere yeniden başlayabilirler. İki milliyetten Kıbrıs halkının isteği bu yöndedir.

Yeni Çarların toplumlararası görüşmeleri ötedenberi bütün güçleriyle önlemeye çalıştıkları da biliniyor. Viyana'ya apar topar adamlarını gönderenler, müdahalede bulunanlar gene kendileridir. Lefkoşe görüşmelerinden önce, Sovyet bürokratlarının önde gelenlerinden Gurubyakov'u Kıbrıs'a yollayarak, toplumlararası görüşmeleri engellemek ve çıkmaza sokmak isteyenler de, sosyal-emperyalistler den başkası değildi.

Yeni Çarların propaganda taarruzlarında yeni olan nokta, Kıbrıs'ı "ikiye bölen kuvvetlerden" söz etmeleridir. Onlar, sahtekarca bu kuvvetlerin adada kalmaya devam etmelerine karşı olduklarını belirtiyorlar.

Moskova'daki Yeni Çarlar, bütün dünyayı kör ve aptal, kendilerini ise çok kurnaz sayıyorlar. Bundan üç yıl önce 20 Temmuz 1974 de Türk kuvvetleri askeri müdahaleyi gerçekleştirirken, işgalcilere yeşil ışık yakan kimdi? Gene aynı günlerde Yeni Çarların sadık bendesi Bulgar revizyonistlerinin, Yunanistan'dan gelebilecek herhangi bir karşı-müdahaleyi engellemek için Türk Silahlı Kuvvetlerine havaalanlarını açtığını bilmeyen var mıdır?

Üç yıl önce Türk Silahlı Kuvvetleri Kıbrıs'ın bağımsızlığını çiğnerken, Sovyetler Birliği'nden cesaret alıyordu. Revizyonistler, o zaman Türk Silahlı Kuvvetlerini, "faşizmi yıkan ve adaya demokrasi getiren bir barış kuvveti" olarak göklere çıkartıyorlardı. Şimdi ise Türk Silahlı Kuvvetlerinin "adayı ikiye böldüğünden" dem vuruyorlar. Peki ne değişmiştir? Eski Türk birlikleri gitmiş yerine başkaları mı gelmiştir? Yoksa Yeni Çarlar mı imana gelmişlerdir?

Hayır, söz konusu olan Rus Çarlarının yeni bir manevrasıdır.

Üç yıllık buhranlı bir dönemden sonra, ilk defa olarak son birkaç ay içinde Kıbrıs sorununda bazı olumlu gelişmeler görülmektedir. Ecevit, son hatalı tutumlarından önce seçim kampanyası sırasında Kıbrıs'ta barışçı bir çözümü arzu ettiğini ifade etmişti. Yunanistan başbakanı Karamanlis ve Kıbrıs Cumhur başkanı Makarios da olumlu bir tutum alarak barış ve anlaşma arzularını dile getirdiler. Bütün dünya ülkeleri de Kıbrıs'ta böyle bir çözümü istiyorlardı.

İşte Sovyet sosyal-emperyalistlerini telaşa düşüren, gelişme budur. Kıbrıs'ta barışın sağlanması ve Kıbrıs'ın iki toplumdan halkının aralarında anlaşma çabaları Yeni Çarları korkutmuştur. Kıbrıs'ta barışın sağlanması, Yeni Çarların bulanık suda balık avlama siyasetine set çekecekti. Sosyal-emperyalistler kâh işgale yeşil ışık yakıyorlar, kâh sahtekarca işgale karşıymış gibi görünüyorlar. Gerçekte ise hiçbir zaman işgale samimi olarak karşı çıkmamışlardır.

Yeni Çarların Kıbrıs'ın bağımsızlığından anladıkları, Kıbrıs'ı kendi vesayetleri altına almak; Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin hakkından anladıkları ise kendi burunlarını sokabilecek bir konferansın toplanmasıdır.

Çar I. Leonid Brejnev'in yönetimindeki Kremlin'in şefleri, çağımızın en büyük felaket tüccarlarıdır. Moskova yöneticilerinin Kıbrıs üzerindeki karanlık emelleri, bunun açık kanıtıdır.

Ne var ki, Kıbrıs'ı yeniden kana bulamaya iki toplumu birbirine düşürmeye Brejnev 'in gücü yetmeyecektir. Çünkü başta Kıbrıs'ın Türk ve Rum toplumları olmak üzere Kıbrıs halkı, Türkiye'nin ve Yunanistan'ın kardeş halkları, Akdeniz'in, Ortadoğu'nun, Üçüncü Dünyanın, İkinci Dünyanın bütün ülkeleri, kısaca sosyal-emperyalistler dışında bütün dünya Kıbrıs'ta barış istiyor.

vereceklerini vadettiler"diyorlar. Bunlar Kıbrıs'ta hiçbir işyapmıyorlar. Boş geziyorlar. Mülk alıp satıyorlar. Çok azı kalmayı düşünüyor. Büyük bir çoğunluk Türkiye'ye geri dönmek istiyor.

"Halk üzerinde çok polis baskısı var. Kıbrıslı Türklerle Türkiye' den gelenler arasında bir mesele olunca, hep gelenler haklı çıkarılıyor. Kıbrıslı Türkler çok sefil bir durumda. Yatacak yerleri bile yok bazılarının. Türkiye'den gelenleri yerleştirmek için Kıbrıslı Türkler yerlerinden sürülmek isteniyor. Bir de subaylar veya Türkiye Hükümetinin bakanları bir yeri isterlerse, oradaki Kıbrıslılar çıkartılmaya çalışılıyor. Özellikle doğal güzelliği olan yerlere kendileri yerleşmek istiyorlar. Mesela bizim köyümüze de geldiler.Bizi göç ettirmek istediler. Biz bunu kabul etmiyerek direndik. Bu sefer bizi tehdit ettiler. Ceza olarak sürgüne göndereceklerini söylediler. İşgal ettiler köyü. Biz de gece boyunca nöbet tutar hale geldik. Sonra Türkiye'den gelenlerle anlaştık ve direndik. Köyden çıkaramadılar.

"Şimdiki iktidar Türkiye'den getirilenleri seçimlerde kendisi için bir oy deposu olarak da görüyor. Çünkü Kıbrıslı Türklerin hepsi Denktaş yönetimine karşılar. Aslında Kıbrıs'ın toprakları çok zengin. Bu topraklar bütün Kıbrıslılara yeter. Şimdi görünüşte, yani resmen herkese toprak dağıtılmış durumda. Ama birkaç zengin dışında halkın elinde birşey yok. Aynı toprak parçası önce bir aileye veriliyor, sonra onun elinden alınarak başka bir aileye veriliyor. Bunlar halkı çok tedirgin ediyor."

Kıbrıs Türk halkının Denktaş yönetimine karşı mücadelesi hakkında bilgi istiyoruz. Şunları anlatıyorlar:

— "Halkın üzerinde Denktaş'ın 15 yıllık baskısı var. Ama şimdi yavaş yavaş uyanıyoruz.

"Devrimciler henüz çok güçlü değil. Ama genel olarak Denktaş'a karşı geniş bir muhalefet var. Halk 'Denktaş olmasın da ne olursa olsun' diyor. Denktaş'ın halkla hiçbir ilgisi yok. Halkın hiçbir meselesine eğilmiyor. Aslında Denktaş işleri Türkiye'deki faşistlerin adına yürütüyor. Faşistler 'Türkler ve Rumlar birlikte yaşayamaz' diye propaganda yapıyorlar. Rum faşistleri ve revizyonist AKEL Partisi de Rum milliyetçiliğini yayıyor. Faşistler şimdi Ülkü Ocaklarını kurdular. Ama halk bunları hiç tasvip etmiyor. Türkeş'e büyük nefret duyuyoruz. Eskiden faşistler Türk Mukavemet Teşkilatı'nda (TMT) örgütleniyorlardı. Şimdi TMT'nin büyük kısmı Türkiye ordusuna bağlandı. Kıbrıs'ta Türkiye'deki iktidara karşı da çok tepki var. Bir de Halkçı Partiden ayrılan Toplumcu Kurtuluş Partisi var. Onlar da revizyonist. Bunlar çok zayıflar."

Kıbrıslı Türk aile bizden son olarak şunları yazmamızı istedi:

— "Herşeyden önce Kıbrıs Kıbrıslıların olmalıdır. Halk 'Rusya Ecevit'e yeşil ışık yakmasaydı Kıbrıs'a gelemezdi' diyor. Amerika, Rusya ve Türkiye ile Yunanistan dahil hiçbir ülkenin işlerimize karışmasını istemiyoruz. En başta Türk birlikleri, bütün yabancı kuvvetler çekilirse Türkler ve Rumlar anlaşarak Kıbrıs'ı birleştirebilirler."

Proleter devrimcilerin yurt dışında yayınladıkları aylık YILDIZ dergisi Temmuz 1977 tarihli 25. sayısında Üçlü Oportünist Blokun çeşitli iftiralarını teşhir eden iki yazıya yer veriyor. Bu yazılardan H. Yolu ile ilgili olanı aynen, H. Kurtuluşu'nu teşhir edeni ise kısaltarak sunuyoruz.

YILDIZ
SAYI 25 TEMMUZ 1977
Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Halkın Yolu'nu Yurtdışında Revizyonistler Yönetiyor

Haziran ayı içinde Almanya'da H. Yolu adına çıkarılmış bir bildiri, devrimci örgütlerin bürolarına gönderildi. Aynı bildiri Mayıs ayı sonunda Berlin'de Befreiun dergisinin düzenlediği toplantıda da dağıtılmıştı. Bu bildiri 1 Mayıs katliamından sonraki açıklamasından dolayı AYDINLIK dergisini ipe sapa gelmez laflarla hain ilan etmektedir.

Bildirinin amacı ise, içinde ifade edildiğine göre, AYDINLIK dergisinin 7 yıldır Almanca yayınlar çıkararak uluslararası Marksist-Leninist hareketi aldatmasına son vermekmiş!

H. Yolu'nun bildirisinin Alman devrimcileri tarafından ciddiye alınması şöyle dursun o bildiriyi çıkaranların oportünist niteliğini iyice tanıttı. H. Yolu bu bildirisiyle başka dostlar bulayım derken, daha kendisinin oportünist yüzünü tanıma fırsatını bulamamış dostlarını da yitirdi!

Bu bildirinin içeriği boş laftan ibarettir. Fakat onu çıkaran yurt dışındaki H. Yolu şeflerinin kim olduğu önemlidir.

Bunlardan Berlin'deki, tasfiyecilerin yurt dışında yaptığı tahribattan sonra revizyonist geçmişini unutturmuş gözüken Mihri Belli revizyonistinin eski bir mürididir. O, 1971'in başında Haydar Dikme revizyonisti ve Nejat isimli MİT ajanıyla birlikte bir "Mihri Belli takımı" oluşturmuştu. Bunların tek görevi, AYDINLIK'a karşı mücadele etmekti Daha sonra bu takım Yurtsever Birleşik Cephe'nin etkinliğini bölmek için üç - beş kafadarıyla sahte bir "Yurtsever Birleşik Cephe" kurmuştu. Yurtsever Birleşik Cephe Berlin'de 12 Mart faşist diktatörlüğüne karşı kitle çalışmasına dayanan bir eylem düzenleyecek olsa H. Yolu'nun şimdiki şefi ve diğerleri o eylemin tarihinden bir gün önce mutlaka aynı eylemi Alman 30-40 kişiyle yapmaya kalkar ve gerçek eyleme katılmaya hazırlanan kitleyi aldatmaya çalışırdı. O dönemin Mihri Bellici revizyonisti bugün H. Yolu'nun Berlin'deki temsilcisi olarak ortaya çıkmaktadır.

H. Yolu'nun Köln'deki temsilcisi, TSİP revizyonistlerindendir. TSİP'in gençliğe revizyonizm bulaştırma görevini üstlenen bir gazetenin sorumlu yazarlarındandır. O Türkiye'den Almanya'ya gelmekle bir çırpıda revizyonizmden "devrimciliğe" geçmiştir. Onun görevi Türkiye'de iken de burada da AYDINLIK'ın proleter devrimci çizgisine kara çalmaktır.

H. Yolu yalnız siyasetini revizyonizmin cephaneliğinden ödünç almakla kalmıyor, şeflerini bile revizyonistler arasından seçiyor.

HALKIN KURTULUŞU ÇÖKTÜKÇE SAHTEKARLIĞA SARILIYOR

(...)

1 Mayıs olaylarının hemen ardından yurtdışındaki proleter devrimciler, revizyonistlerin ve faşistlerin tertiplerini boşa çıkartmak için harekete geçtiler. News Agency of Turkey haber ajansı,AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergilerinin 1 Mayıs katliamıyla ilgili ortak basın açıklamasını Türkiye'de açıklamasından birkaç saat sonra Türkçe ve İngilizce yaydı. Aynı gün bu ortak açıklama, birçok Avrupa ülkesinde proleter devrimcileri tarafından Türkçe ve o ülke dilinde basılıp dağıtıldı. Daha sonraki günlerde birçok Marksist-Leninist partilerin gazeteleri ile günlük Avrupa basını, ortak açıklamayı tamamen veya parça parça yayınladı. Almanya'da AYDINLIK ve ROTE FAHNE, onu Türkçe ve Almanca olarak basıp, bütün ülkede birçok fabrika ve okulda dağıttı.

Proleter devrimciler, faal bir çalışma yürüterek revizyonist ve faşist yalan çemberini kırdılar. Gerçekleri yurt dışındaki işçilere, emekçilere, öğrencilere ve Avrupa ülkelerinin halklarına ulaştırdılar.

O. sırada Üçlü Oportünist Blok'un yurt dışındaki taraftarları ne yaptılar? Onlar, Türkiye'de şeflerinin gazete bürolarına kilit asıp kaçtığı gibi ortadan yok oldular. Meydanı revizyonist propagandaya bıraktılar. ATTF ve FİDEF'in, Köln Radyosunun propagandası karşısında sindiler.

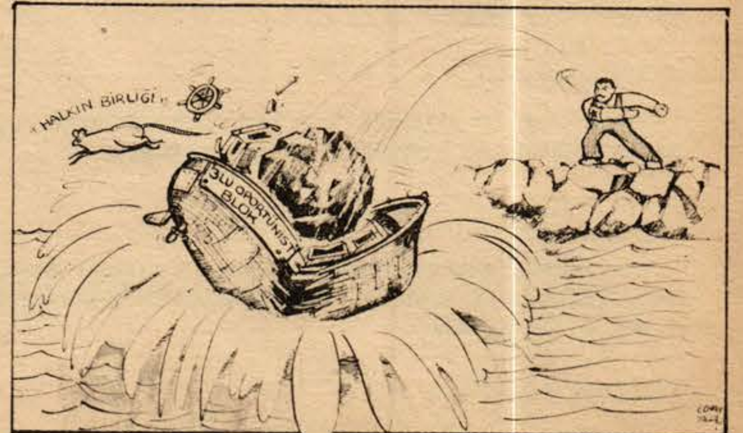
Şimdi aradan bir ay geçince de H. Kurtuluşu gazetesi, 59'uncu sayısında AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergilerinin 1 Mayıs katliamıyla ilgili ortak açıklamasının Münster'de ve diğer Almanya şehirlerinde "sosyal faşistler" tarafından dağıtıldığını iddia etmektedir. Yine aynı gazetenin iddiasına göre KPD (Almanya Komünist Partisi) dahil bazı örgütler bunu protesto etmişlerdir! Bu gazeteye göre 1 Mayıstan bir hafta sonra Köln radyosunun bu ortak açıklamayı vermesi, ondan sahte "TKP"nin ne kadar memnun olduğunu göstermektevmiş! ...

(...)

"Halkın Kurtuluşu'nun asılsız iddialarına gelince: Ortak açıklama bütün Avrupa ülkelerinde proleter devrimciler ve ayrıca Almanya'da KPD tarafından dağıtılmıştır. Revizyonistlerin onu dağıtması şöyle dursun, birçok yerde dağıtılmasını engellemeye çalışmışlardır. Bizzat Münster'de bir devrimci genç ve KPD tarafından dağıtılmıştır. Bazı örgütlerin ortak açıklamayı protesto ettiği yalanına gelince, biz H. Kurtuluşu'nun bu protestoları basmalarını isterdik. ...

"... Köln Radyosu'nun ortak açıklamayı vermesi ise, bu Almanya'daki emekçilerin, öğrencilerin ve proleter devrimcilerin radyo yönetimine telefonla, mektupla yaptığı protestoların sonucu olmuştur. Bu, Köln Radyosu'ndaki sahte "TKP"li Ulya Uçar ve Murat Gençosman'a rağmen gerçekleşmiştir. ..."

"Biz şu son döneme şöyle bir dönüp baktığımızda Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu ile aramızdaki ayrılıkların artma yönünde bir gelişmenin olduğunu tespit ediyoruz. Önceleri açık bir şey söylemedikleri için farklılık yokmuş gibi görünen çeşitli siyasi meselelerde Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu'nun çok az da olsa bir takım şeyler söylemeye başlamış olmaları ve pratikte de kendini açıkça gösteren tutucu eğilimlerin gelişmesi bu tespitin temelidir."
(H. Birliği sayı: 6)

"BATAN GEMİYİ İLK OLARAK FARELER TERKEDER"

Kızıldeniz bölgesinde Yeni Çarların kışkırttığı çatışmalar

Bölge ülkelerinin birliği: iki süper devlete karşı en güçlü silah!

Kızıldeniz bölgesinden çatışma ve savaş haberleri geliyor. Gazeteler, Etyopya'nın 200 bin kişilik bir milis kuvvetini, silahlandırdığını ve Eritre'deki gerilla kuvvetlerinin üzerine sevketmeye hazırlandığını yazıyorlar. Ajanslar, Etyopya birlikleri ile Eritre halkı arasında şiddetli çatışmaların sürdüğünü bildiriyor.

Öte yandan gene gazeteler, Etyopya kuvvetleri - nin ülkenin güneyindeki Ogaden bölgesinde yaşayan Somali asıllı yerli halka karşı harekete geçtiklerini belirtiyorlar.

HALKIN SESİ son olarak 28 Haziran 1977 tarihli 115' inci sayısında, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Kızıldeniz bölgesindeki caniyane emellerine işaret etmiş ve Yeni Çarların Etyopya'yı Somali ve Eritre'ye karşı kışkırtarak, Kızıldeniz bölgesine el atmaya çalıştıklarını belirtmişti. Şimdi sosyal-emperyalistlerin bölge üzerindeki emelleri bütün açıklığı ile ortaya çıkmıştır.

Bütün Afrika'da hızlı bir uyanış ve kenetlenme gerçekleşirken, Etyopya'nın komşu ülkelere yönelttiği saldırıların nedeni Yeni Çarların kışkırtma ve tertipleridir. Kızıldeniz kıyılarının Afrika halklarının kanı ile sulandığı bugünlerde, Sovyetler Birliği'nin Etyopya hükümeti ile gizli bir anlaşma imzaladığını öğreniyoruz. Bildirildiğine göre Sovyetler Etyopya'ya 500 milyon dolarlık silah satıyorlar. Gizli anlaşmaya göre Yeni Çarlar Etyopya'ya "MİG-21" savaş uçakları ve "SAM-7" füzeleri verecekler ve ayrıca Etyopya'daki Sovyet askeri danışmanlarının sayısını artıracaklar.

Görüldüğü gibi Yeni Çarlar bir kez daha "böl ve yönet" taktiğine başvuruyorlar. Onlar, Afrikalıları Afrikalılara kırdırarak, stratejik önemi büyük Kızıldeniz bölgesinde güçlenmeye çalışıyorlar.

Ülkemizdeki revizyonist beşinci kol da, sosyal-emperyalist yayılma faaliyetini gizleyebilmek için çırpınıyor. Revizyonistler Sovyetler'in Etyopya'ya yaptığı silah sevkiyatını gizliyorlar ve Etyopya' nın komşu halklara karşı silahlandırdığı milisleri övüyorlar. "Politika" gazetesi, "Sudan'dan sonra, Somali'nin de Etyopya'daki halk iktidarını devirmeye yönelik faaliyetlere giriştiğini" iddia ediyor.

Yeni Çarların Afrika'da kaldırdıkları her taşın, kendi ayaklarına düşmesi kaçınılmazdır. Yeni Çarlar, şimdi de Kızıldeniz bölgesi halklarının kararlı direnişi ile karşılaşıyorlar. Sovyetler'in yıkıcı faaliyetleri üzerine, Sudan'dan sonra Somali hükümeti de ülkedeki Sovyet danışmanlarını sınırdışı etmeye hazırlanıyor. Öte yandan Rusların maşası Kübalılar da her geçen gün Afrikalıların nefretini topluyor. Bir Eritre Kurtuluş Cephesi sözcüsü şöyle diyor: "Kübalılardan nefret ediyoruz. Ruslardan da. Bize en büyük desteği Araplar sağladı." (Vatan, 22 Temmuz 1977)

Üçüncü Dünyanın bölünmesinden medet umanlar

İki Üçüncü Dünya ülkesi olan Mısır ve Libya'nın savaşmalarında ne bu iki ülkenin ne de diğer Üçüncü Dünya ülkelerinin en küçük bir çıkarı yoktur. Böyle bir çatışma sadece süper devletlere ve özellikle sosyal-emperyalistlere yaramaktadır. Nitekim onlar Mısır-Libya çatışmasını başından beri körüklemişler ve çatışma çıkınca da bu yöndeki çabalarını artırmışlardır. Son çatışmalarda Mısır uçaklarının Libya toprakları üzerinde kurulu bir Rus üssünü bombaladıkları açıklandı. Yeni Çarlar Libya'yı bir sıçrama tahtası haline getirmeye çalışır - ken Mısır'a tehditler savuruyorlar.

Türkiye'de ise, gerek revizyonistler gerekse faşistler Mısır-Libya çatışması üzerine Üçüncü Dünyanın bölünmesi yönünde yoğun bir çabaya giriştiler. Enbaşta sosyal-emperyalistlerin borazanı "Politika" gazetesi, Mısır'a karşı bir kampanya başlattı.

Faşistler ise Kıbrıs işgalini desteklediğini öne sürerek Libya-nın arkasına geçilmesini savunmdular. Onlar sırtlarını Rusya' ya dayamadan fetihçiliği sürdüremeyeceklerini görmektedirler. Kıbrıs'ı işgal ederken olduğu gibi, Libya'yı desteklerken de Üçüncü Dünya ülkelerinin birliğine en büyük kötülüğü yapmaktadırlar.

Türkiye halkı Mısır ile Libya-nın savaşmasını değil, birleşmesini istiyor. Bu iki kardeş halkın iki süper devlete karşı birliği siyonizme karşı mücadele eden Arap halklarının ve Filistin halkının zaferi için büyük bir önem taşımaktadır. Arap ülkelerinin birliği Doğu Akdeniz ve Kuzey Afrika'da iki süper devletin yayılma emellerini boşa çıkaracak en güçlü silahtır.

TASS Ajansı :

"Askeri çatışmanın ... uzun bir süreden beri emperyalizmin saldırılarının hedefi haline gelmiş olan Libya'ya karşı başlatılmış olması bir raslantı değildir."

Politika Gazetesi :

"Mısır uzun bir zamandan beri Libya sınırına asker yığmakta ve her fırsatta Libya'ya yönelik kararlar almaktaydı.

Günaydın Gazetesi :

"Ankara hükümetinin, Kıbrıs çıkarması sırasında bize en büyük yakınlığı gösteren Libya'yı, en azından diplomatik yollardan desteklemesi, bir vicdan borcudur."

Tercüman Gazetesi :

"Mısır ... Libya'ya hücum ediyor. O Libya ki Kıbrıs işinde bize en büyük yardımı ve dostluğu göstermişti."

NÖTRON BOMBASI VE YUMUŞAMA MASALLARI

ABD Başkanı Carter, yalnızca canlıları yokeden, tesislere ise zarar vermeyen Nötron bombasının yapımına geçileceğini açıkladı. Bombanın gelişmiş sanayi bölgelerine karşı kullanılmasının planlandığı anlaşılmaktadır.

Nötron bombasının yapımı "yumuşama"nın bir masaldan ibaret olduğunu ortaya koyuyor. Günümüz dünyasının gerçeği, revizyonist yaygaranın tam tersini iki süper devletin çılgınca bir silahlanma yarışı içinde olmalarıdır. Nötron bombası bu silahlanma yarışının yeni bir halkasını oluşturuyor.

Nötron bombasının sanayi tesislerini hedef almayan niteliği, bunun özellikle gelişmiş Avrupa ülkelerine yönelik bir silah olduğunu gösteriyor. Avrupa'nın iki süper devlet arasındaki çatışmanın odak noktası olması silahların niteliğini belirliyor.

Nötron bombasının adı duyulunca Rus sosyal-emperyalistleri ve her yerdeki revizyonist uşakları yaygaraya başladı. Revizyonistler nötron bombasının getireceği felaketler hakkında çarşaf çarşaf yazılar yazıyorlar. Pekala Rusya'nın elindeki bombalar ne getiriyor acaba? Barış meleği pozuna girmeye çalışan sosyal-emperyalistler ellerindeki atom bombalarını, nükleer silahları dünyanın görmediğini mi sanıyorlar?

Biz, bütün nükleer silahların derhal ve toptan imhasından yanayız. Nükleer silahsızlanma önce dünyadaki nükleer silahların tamamına yakınını ellerinde bulunduran, bu silahları durmadan geliştiren ve bütün insanlığa karşı bir tehdit aracı olarak kullanan bu iki hegemonyacı süper devletten başlamalıdır. Önce onlar ellerindeki bütün nükleer silahları derhal imha etmelidirler. Dünya halklarının isteği budur. Brejnev'in ve uşaklarının asla istemedikleri de budur. Onlar "silahsızlanmadan" sözederken, kendilerinden başka herkesin ellerindeki silahı atarak ayaklarına kapanmasını kastetmektedirler. Bu şartlar karşısında süper devletlerin nükleer tekelini kırmak ve kendilerini savunmak üzere silahlanmak ve nükleer silahlarını geliştirmek bütün Üçüncü ve İkinci Dünya ülkelerinin en doğal haklarıdır.

Revizyonistler bir yandan "silahsızlanma" yaygarası yaparken, bir yandan da efendilerinin silahlarını göstererek halkları korkutmaya çalışıyorlar. Nükleer silahlar ne kadar güçlü görünürse görünsün Mao Zedung yoldaşın belirttiği gibi onlar da ancak kağıttan kaplandır. Dünyanın geleceğini halkların mücadelesi belirliyor. Dünya halkları emperyalistleri ellerindeki nükleer silahlarla birlikte tarihin mezarına gömecektir. İşte o zaman nükleer güç tamamen insanlığın hizmetine girecektir.